

PATRIARK SHENOUDA III

AGPIA

AGPIA

Den Koptisk-Ortodokse Kirkes tidebønner

oversat fra arabisk af

Julia og Palle Thordal

Udgiver:

Den Koptisk-Ortodokse Kirke,
St. Maria & St. Marcus, Taastrup

Copyright:

Den Koptisk-Ortodokse Kirke samt
Julia og Palle Thordal

Eget forlag

ISBN: 87-986981-0-9

Forside: Apa Mena og Kristus, ikon fra Bawit, 6. årh.
Øvrige ikoner er St. Maria & St. Marcus kirkens egne,
fotograferet af Francis Dean

Tilrettelæggelse og sats: Mette & Eric Mourier

Repro: Stephan Thordal

Tryk: CTH Grafisk

1998

Udgivet med støtte fra

- Dronning Margrethe og Prins Henriks Fond
- Kong Frederik og Dronning Ingrid's Fond
- Chr. P. Hansens og hustrus Fond
- Statens Litteraturråd
- Undervisningsministeriets tips/lottomidler

Indholdsfortegnelse

Forord 7

Indledning ved Palle Thordal 11

Introduktion ved Biskop Antony 17

Indledning til hver time 23

Morgenbønnen (Laudes) 27

Tredje time (Terts) 53

Sjette time (Sext) 68

Niende time (None) 83

Ellevte time (Vesper) 98

Tolvte time (Komplet) 110

Forhængets bøn (Munkenes komplet) 123

Midnatsbønnen (Matutin) 127

Bøn før nadveren 149

Bøn efter nadveren 150

Forord

Denne oversættelse af Den Koptisk-Ortodokse Kirkes tidebønner er fortaget som en hjælp til de mange børn, som er født og opvokset i den koptiske menighed i Danmark igennem de sidste 25 år. Der er efterhånden også en del danske ægtefæller, som igennem denne oversættelse kan stifte bekendtskab med en vigtig side af koptisk bønsliv, som praktiseres både i hjemmet og i menigheden. Endelig er den dag ikke fjern, hvor det lokale sprog vil få en plads i såvel liturgien som i tidebønnen. Denne udvikling ses allerede i koptiske emigrantmenigheder i Amerika, og vil også komme herhjemme.

Det har været naturligt at lægge den arabiske udgave af tidebønnerne til grund for oversættelsen og ikke den koptiske, som tilfældet var med oversættelsen af liturgien til dansk. Såvel i klostre som i kirker er man forlængst holdt op med at bede tidebønnen på koptisk, og alle nyere udgaver foreligger kun med arabisk tekst. Der kan kun spores en minimal forskel i ordlyden imellem de forskellige udgaver og da fortrinsvis i det, vi kunne kalde regibemærkningerne. Vi har oversat fra en arabisk Agpia trykt i Cairo i 1993. Den koptiske tekst er i vidt omfang læst med fra en ældre dobbeltsproget udgave.

Det er fascinerende at beskæftige sig med bønner, som har været en del af den kristne kirkes gudsdyrkelse fra begyndelsen. Ja, hvad Davidssalmerne angår, kan linien føres betydelig længere tilbage, og det er imponerende, hvor slidstærke disse bønssord stadig er.

Salmerne udgør for øvrigt et særligt oversættelsesproblem. Vi har på forhånd valgt at gengive dem i den nye danske bibeloversættelses ordlyd, som vi aftrykker med Det Danske Bibelselskabs tilladelse. Den koptiske kirke såvel som de øvrige

ortodokse kirkesamfund benytter den græske oversættelse af Det Gamle Testamente, kaldet Septuaginta, både hvad ordlyd og tælle måde angår. Der findes en engelsk oversættelse af Davidssalmerne i denne ortodokse form, men selv om vi måske med besvær kunne præstere en lignende dansk oversættelse, forekommer det os forkert. I en dansk udgave af Agpia bør alle bibelcitater, også Davidssalmerne, være fra den autoriserede danske bibeloversættelse af 1992, som alle kirkesamfund i Danmark benytter. Dette synspunkt har Det Danske Bibelselskabs generalsekretær Morten Aagaard været helt enig i. Og vi takker ham og Bibelselskabet for tilladelsen til at benytte den autoriserede bibeloversættelse samt for hjælp og gode råd til denne udgivelse.

Ligeledes en stor tak til de fonde og statsinstitutioner, som med deres tilskud har muliggjort denne udgivelse af de koptiske tidebønner på dansk.

Dronning Margrethe og Prins Henriks Fond

Kong Frederik og Dronning Ingrid's Fond

Chr. P. Hansens og hustrus Fond

Statens Litteraturråd

Undervisningsministeriets tips/lottomidler

har finansieret denne bog, som nu skal bruges i St. Maria & St. Marcus Kirken samt i hjemmene. Den koptiske menighed er dybt taknemmelig for hjælpen og den store imødekommenhed.

Også til kirkens diakon Youssef Gabriel skal der lyde en varm tak for nøje gennemlæsning af oversættelsen og forslag til forbedringer. Ligeledes mange tak til biskop Antony i Irland for hans introduktion til Agpia.

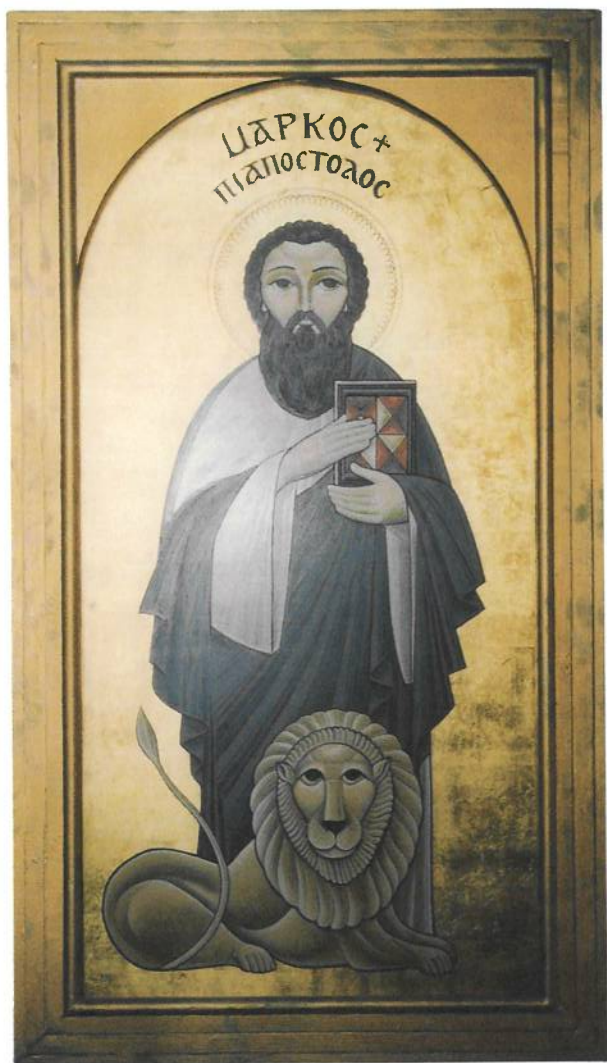
Det er vort håb, at denne oversættelse vil have interesse også uden for koptiske kredse, da den præsenterer liturgisk materiale, der går tilbage til det 4.-5. årh. Men mest af alt ønsker vi,

at denne danske Agpia må blive brugt både af koptere og andre som det, tidebønnen altid har været tænkt som: en dialog imellem dig og din skaber, et dagligt samvær mellem Gud og hans menneske.

»Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid«

Juni 1998

Julia og Palle Thordal

EVANGELISTEN SANKT MARKUS
DEN KOPTISKE KIRKES GRUNDLÆGGER

Indledning ved Palle Thordal

AGPIA er den koptiske kirkes tidebog. Betegnelsen er en arabisering af det koptiske ord AXII, som betyder »time«.

Tidebønnens oprindelse går tilbage til jødisk praksis. »Syv gange daglig priser jeg dig«, siger kong David i Sl. 119,164. Kristne overtog og videreførte bedetiderne, som man vil kunne se af flere henvisninger i Det Nye Testamente, fx. Apost. Gern. 10,9 & 16,25.

Det var uden tvivl eneboere og munke, som bar tidebønnen frem til den form og den position, som den fik i kirken. Som bekendt begyndte munkevæsenet som en lægmandsbevægelse i Ægypten i det 4. årh. Kun til nadvergudstjenesten om søndagen havde man behov for at hente en præst fra en kirke i nabolaget. De daglige tidebønner i klostrene kunne munkene udemærket klare selv. Det samme gjaldt selvfølgelig også de eneboere, som holdt sig for sig selv ugen igennem eller i endnu længere perioder. Væggene i deres huler er overskrevet med begyndelseslinier til Davidssalmer til støtte for hukommelsen.

Omkring 380 besøgte Johannes Cassianus klostrene i Wadi 'n Natrûn, ørkenen imellem Alexandria og Cairo. I hele 7 år stod han i lære hos munkevæsenets grundlæggere og deres disciple, inden han vendte hjem til Sydfrankrig og grundlagde sine egne 2 klostre ved Marseilles. I sin bog om munkenes fællesliv, *De institutis Coenobiorum*, fortæller han om tidebønspraksis i Ægypten.

Man plejede at recitere 12 salmer, 2 læsninger (fra henholdsvis GT og NT), en hymne og en afsluttende kollekthøn. Hver salme blev reciteret af én person, ikke veksellæst. Var man 2, 3 eller 4 brødre, fordelte man salmerne imellem sig; de øvrige

sad og lyttede. Man brugte kun halleluja efter de salmer, der har halleluja i deres titel.

I den endelig udformning af den koptiske kirkes tidebønner genfinder man princippet med 12 salmer pr. time. Kun morgenbønnen er på et tidspunkt blevet udvidet med ekstra 7 salmer. Alle salmer sluttes nu med halleluja. Kun læsningen fra NT er bevaret, til gengæld er der blevet flere af de små stykker (troparia) inden den afsluttende kollekt.

Der er også sket en ændring i praksis. Tidebønnerne bedes selvfølgelig stadig af lægmænd og af munke, som bor alene, på de rette tider og efter deres rette skema.

Men da den koptiske liturgi, som gerne holdes onsdag, fredag og søndag (i klostrene som regel hverdag), er ret langvarig, bliver der dårlig plads til bedetiderne.

Dertil kommer de to obligatoriske forberedende tjenester, aften- og morgenrøgelses-offeret, som skal foregå om aftenen og morgenen lige forud for enhver liturgi. Dermed kommer man i tidsnød.

Dette problem løses så ved, at man læser tidebønnerne i forbindelse med aften- og morgenrøgelsen, hvor præsten naturligvis leder tjenesten. Sådan reciteres 9. 11. og 12. time (none, vesper og komplet) lige før aftenrøgelsen (undtagen på fastedage). Lige før morgenrøgelsen reciterer man midnatsbønnen, psalmodia og morgenbønnen (laudes), og straks efter morgenrøgelsen følger 3. og 6. time (ters og sext). Da salmerne fordeles på diakoner og øvrige menighedsmedlemmer, og alle lavmælt læser hver sin salme samtidig, kan det hele nås inden for en rimelig tid.

På fastedage gælder der lidt andre regler. Sådan er det praksis i klostrene, at man i langfasten beder alle timerne samlet hen mod middagstid, hvorefter man fortsætter med morgenrøgelsen og liturgien. Først derefter spiser man dagens eneste måltid sidst på eftermiddagen.

Opbygningen af hver times bøn ser sådan ud:

- A. Indledning: Herre, forbarm dig
Fadervor
Takkebøn
Salme 51
- B. Hovedstk.: Timens 12 salmer
Evangelielæsning
3 eller 6 småstykker (troparia)
- C. Fællesstk.: Trishagion
Trosbekendelse
41 gange Kyrie eleison
Hellig, hellig, hellig (sanctus)
Fadervor
- D. Afslutning: Den pågældende times absolutionsbøn
Afslutningsbøn fælles for alle timer

Der forekommer variationer i dette skema tidebønnerne imellem.

Indledningsdelen siges af hele menigheden med lav stemme. Salmerne fordeles imellem deltagerne, der læser hver deres salme samtidig. Præsten læser dog første og sidste salme. Evangelielæsningen læses højt for alle fra læsepulten foran ikonostasen (haikalvæggen). Når flere timer læses samtidig i forbindelse med aften- og morgenrøgelsen, benytter man fælles indledning (A) og afslutter med Kyrie eleison, Sanctus, Fadervor og absolutionsbøn (C+D) fælles, selv om det er angivet for hver time.

Efter evangelielæsningen er der som omtalt en række småstykker (troparia). Troparion er græsk og betyder en slags hymne¹. Den 3. troparion omtaler Jomfru Maria, Gudsføder-

¹ Modsat den græske kirke synges troparierne ikke hos kopterne.

sken, og kan derfor kaldes theotokion. Kopterne bruger dog kun den første betegnelse (troparion), men der er nøje overensstemmelse imellem disses små stykkers ordlyd og rækkefølge i den koptiske og græske tidebog. Hvor der er uoverensstemmelse, skyldes det, at kopterne har bevaret den gamle ordlyd fra tiden før tidebønnerne i Ægypten blev oversat fra græsk til koptisk (5.-6. årh.).

Da terts, sext og none har 6 troparier (hvoraf 3. og 6. omtaler Gudsfødersken), mens de øvrige bedetimer kun har 3 troparier, har man skønnet, at det oprindeligt drejer sig om 2 troparierækker, som her er slået sammen.

Afslutningen på 1. og 4. troparion angives med et »Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden«, og de øvrige med et »Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen« undtagen det sidste stykke. Denne smukke gamle trinitariske doksologi, som indrammer troparierne, siger kopterne stadig på græsk:

Doksa patri kai yiâ kai hagiâ pneumati

Kai nyn kai aei kai eis tous aiânas tân aiânân. Amen

JOMFRU MARIA MED JESUS

Introduktion ved Bishop Antony

Koptisk biskop for Irland, Skotland og nordøst England

Tidebogen,

som det koptiske ord *Ti Agpia* betyder, indeholder de syv kanoniske timer, som er i brug i Den Koptisk-Ortodokse Kirke. Den omfatter Davidssalmer, evangelielæsninger og bønner, som siges på særlige tider i løbet af dagen og natten, arrangeret i overensstemmelse med analoge begivenheder i Vor Herres Jesu Kristi liv. Profeten David siger: »*Syv gange daglig priser jeg dig for dine retfærdige bud*«² Og Herren befaler: »*at de altid skulle bede og aldrig blive trætte*«.³

Den koptiske kirke i Alexandria var den første, som indoptog sådanne udvalgte salmer, evangeliestykker og bønner i den kristne tilbedelse. Takket være den relative fred, som den ægyptiske kirke nød i det 1.-2. årh., kunne den længe før andre kirker etablere mønsteret for disse bedetider. Både strukturen og indholdet i den koptiske *Agpia* er den direkte tradering af de originale kanoniske tider, som blev bedt i de cønobitiske klostre, der opstod i Ægypten i begyndelsen af det 4. årh.

Princippet i struktureringen af *Agpia* er et udvalg af salmer, der arrangeres, så de passer med grundtemaet for den specielle time. Den koptiske kirke anser den gammeltestamentlige salmebog for at være et guddommeligt skatkammer, en strøm af spirituel opbyggelse og belæring, som dækker alle aspekter af forholdet imellem Gud og mennesket. Derfor benyttede kirken salmerne som et lægemiddel for de troendes sjæle og

² Salme 119,164

³ Lukas 18,1

som et middel til at opflamme deres hjerter med den guddommelige kærligheds ild.

Hvordan man skal bruge Agpia

Agpia er en bønnebog. Lad det være den første bog, der åbnes om morgenen. Dette vil give hele dagen retning imod Gud og opmuntre os til at bruge bogen flere gange om dagen.

At bede tidebønnerne er et middel til at ransage hjertet og rette dets fejl. Når vi følger Agpias orden, må vi derfor rense vore hjerter ved stadig anger og ydmyghed, så vi lever i sandhed og elsker alle mennesker. Således vil vores måde at bede på blive effektiv og frugtbar.

De få minutter, vi bruger på at forberede os til bøn ved selv-ransagelse, anger, knælen og betragtning, har en vigtig betydning for at modtage bønnens ånd.

Salmerne er rig åndelig kost. Lad os elske dem og nyde at recitere dem regelmæssigt.

Det er ikke antallet af salmer, som spiller en rolle, men kvaliteten ved tiden brugt til bøn. Du kan konsultere din åndelige fader. Det er nyttigt at forstå meningen med bøn og overveje det i dit sind.

Det er meningen, at salmeordene skal finde anvendelse på dig selv og siges, som var de dine egne ord og ikke andres.

Gå ikke videre fra et ord til et andet eller fra en salme til den næste uden at gribe den følelse og sandhed, den indeholder. Prøv at forstå meningen med hvert eneste ord og mærk det med hjertet for at erfare dets skjulte og rigtige mening.

Salmerne

»Alt, hvad der ånder, skal lovprise Herren. Halleluja«. ⁴

Davidssalmerne er den største og måske mest benyttede bog i Biblen. Dens 150 sange strækker sig fra skabelsen gennem

⁴ Salme 150,6

patriarkatet, kongedømmet, eksilet og efterreksilsk tid. Salmerne blev akkompagneret af strengeinstrumenter og tjente som hymnebog i templet og andagtsbog for det jødiske folk. De er skrevet over et langt tidsforløb fra Moses i det 14. årh. f. kr. og til efterreksilsk tid under Ezra og Nehemias o. 430 f. Kr.

Salmerne er også meget vigtige i Det Nye Testamente og i den første kristne gudstjeneste. Da Skt. Peter prædikede pinsedag,⁵ var de fundamentale dogmer, han forelagde sine lyttere, baseret på fortolkningen af to salmer, nemlig Sl. 116 og Sl. 110. Ligeledes omtalte Skt. Paulus i sin store tale i synagogen i Antiokia i Pisidien 2 salmer, Sl. 2 & 16.⁶ Skt. Paulus skrev også til korinterne: »*Når I kommer sammen, så har hver af jer en salme*«. ⁷

Inspireret af Helligånden skrev David 73 salmer; Asaf 12; Koras sønner 9; Salomo 2; Herman, Etan og Moses hver 1; og 51 salmer er anonyme. Alligevel kaldes de under et for Davidssalmer, da David skrev de fleste af dem.

Der er 150 salmer som nævnt i Toraen. I det 2. årh. f.Kr. blev salmerne oversat til græsk for de jøders skyld, som levede i adspredelsen. Oversættelsen blev kaldt Septuaginta efter de halvfjerds, der foretog den. I denne oversættelse blev salme 9 og 10 slået sammen til en, og ligeså med salme 114 og 115. Salmerne 116 og 147 blev derimod delt i to, så det totale antal forblev 150 salmer. Oversættelsen inkluderede også en salme 151, som er hebræisk i sin oprindelse, og som er fundet igen i manuskripter fra den 2. hule i Qumran ved Dødehavet. Denne salme benyttes i den koptiske kirke i forbindelse med de apokalyptiske bønner.⁸

⁵ Apost. Gern. 2

⁶ Apost. Gern. 13

⁷ 1.Kor. 14,26

⁸ Natten mellem langfredag og påskelørdag læses hele Johannes Åbenbaring (Apokalypsen) med tilhørende bønner.

Opdeling

Selv om salmerne ikke er ordnet efter emner, kan det være nyttigt at sammenligne temaerne i hver sektion med de fem Mosebøger:

Salmernes 1. bog (1-41)

Den første samling salmer er hovedsagelig skrevet af David og ligner Første Mosebog.

Ligesom Første Mosebog fortæller om, hvordan mennesket blev skabt, faldt i synd og siden blev lovet forsoning, sådan behandler mange af disse salmer mennesket som velsignet, faldet og tilgivet af Gud.

Salmernes 2. bog (42-72)

Denne samling, hovedsagelig skrevet af David og Koras sønner, ligner Anden Mosebog. Ligesom Anden Mosebog beskriver nationen Israel, sådan beskriver salmerne folket som ødelagt og siden helbredt. Som Gud reddede nationen Israel, sådan redder han også os. Vi behøver ikke at finde på udveje først, men kan gå til Gud med vore problemer og bede ham om hjælp.

Salmernes 3. bog (73-89)

Denne samling salmer, som især er skrevet af Asaf, ligner Tredje Mosebog. Ligesom Tredje Mosebog omhandler tabernaklet og Guds hellighed, sådan omhandler mange af disse salmer templet og Guds tronbestigelse. Fordi Gud er almægtig, kan vi bede ham om udfrielse. Disse salmer priser Gud, fordi han er hellig, og hans fuldkomne hellighed fortjener vores tilbedelse og ærbødighed.

Salmernes 4. bog (90-106)

Denne samling, som hovedsagelig er skrevet af ukendte forfattere, ligner Fjerde Mosebog. Ligesom denne behandler forholdet imellem Israel og dets nabolande, nævner salmerne ofte Guds overherredømme i forhold til nationerne.

Da vi er borgere i Guds rige, kan vi betragte jordiske begivenheder og besværligheder i deres rette perspektiv.

Salmerne 5. bog (107-150)

Denne samling salmer, som især er skrevet af David, ligner Femte Mosebog. Ligesom Femte Mosebog beskæftiger sig med Gud og hans verden, sådan er disse salmer lovsange og taksgelse for Gud og hans verden. De fleste af salmerne blev oprindelig sat i musik og brugt i gudstjenesten. Vi kan bruge disse salmer på samme måde idag, som de blev brugt dengang, som en lovsangsbog til gudstjeneste. Dette er en bog, som bør få vort hjerte til at tænke.

Kristus i salmerne

Mange af salmerne forudgriber på en særlig måde Jesu Kristi liv og tjeneste, han som kom århundreder senere som den lovede Messias (den salvede). Salmerne indeholder en mængde profetier om Kristus, sådan som han selv omtaler det: *»Alt det må opfyldes, som står skrevet om mig i Moseloven, hos profeterne og i salmerne«.*⁹

Følgende er nogle af de særligt messianske profetier i salmerne bog:

Profeti		Opfyldelse
Sl. 2,7	Gud vil erklære ham for sin søn	Matt. 3,17
Sl. 8,7	Alt skal underlægges hans fødder	Heb. 2,8
Sl. 16,10	Han skal oprejses fra de døde	Mark. 16,6
Sl. 22,1	Gud vil forlade ham i nødens time	Matt. 27,46
Sl. 22,8	Han skal blive hånet og spottet	Luk. 23,35
Sl. 22,17	Hans hænder og fødder skal gennembøres	Joh. 20,25
Sl. 22,19	Man vil kaste lod om hans klæder	Matt. 27,35
Sl. 34,21	Ingen af hans knogler skal knuses	Joh. 19,33

⁹ Lukas 24,44

Sl. 35,11	Han vil blive anklaget af falske vidner	Mark. 14,57
Sl. 35,19	Han vil blive hadet uden grund	Joh. 15,25
Sl. 40,8f	Han vil komme for at gøre Guds vilje	Heb. 10,7
Sl. 41,10	Han vil blive forrådt af en ven	Luk. 22,47f
Sl. 45,7	Hans trone vil stå til evig tid	Heb. 1,8
Sl. 68,19	Han vil stige op til himlen	Mark. 16,19
Sl. 69,10	Nidkærhed for Guds hus vil fortære ham	Joh. 2,17
Sl. 69,22	Han vil få eddike og malurt at drikke	Matt. 27,34
Sl. 109,4	Han vil bede for sine fjender	Luk. 23,34
Sl. 110,1	Hans fjender skal underkastes ham	Matt. 22,44
Sl. 110,4	Han skal være præst som Melkisedek	Heb. 5,6
Sl. 118,22	Han skal være hovedhjørnestenen	Matt. 21,42
Sl. 118,26	Han vil komme i Herrens navn	Matt. 21,9

Dette var kun en lille del af, hvad man kan tilegne sig i salmerne.

Oversat fra engelsk af Palle Thordal.

Indledning til hver time

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn – én Gud. Amen.

Herre, forbarm dig.

Herre, forbarm dig.

Herre, velsign os. Amen.

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,
nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Gud, gør os værdige til at sige med taknemlighed:

Vor Fader, du som er i himlene!

Helliget blive dit navn, komme dit rige,
ske din vilje som i himlen således også på jorden;
giv os idag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

(– ved Kristus Jesus, vor Herre –)

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.

Takkebønnen:

Lad os takke den godgørende og barmhjertige Gud, vor Herre-Gud-og-Frelser Jesu Kristi Fader. For han har beskyttet os; han har hjulpet os; han har bevaret os; han har taget imod os; han har vist os medfølelse; han har hjulpet og støttet os indtil denne time. Lad os fremdeles bede den Almægtige¹⁰ Herre, vor Gud, at han bevarer os på denne hellige dag og alle vort livs dage i al fred.

Herre, Hersker, Almægtige Gud, vor Herre-Gud-og-Frelser Jesu Kristi Fader! – Vi takker dig i alle forhold og på grund af alt og i en enhver situation. For du har beskyttet os, hjulpet os,

¹⁰ Pantokrator

bevaret os, modtaget os, båret over med os og bistået og støttet os indtil denne time.

Derfor henvender vi os og beder din godhed, du menneskekærlige, giv os at fuldende denne hellige dag og alle dage i vort liv i al fred og ærefrygt for dig. Al misundelse, al fristelse, al Satans værk, onde menneskers råd og skjulte såvel som åbenlyse fjenders opstand – tag det bort fra os og fra hele dit folk og fra dette dit hellige sted.

Forsyn os derimod med de ting, som er gode og fordelagtige, for du er den, som har givet os myndighed til at træde på slanger og skorpioner og på al fjendens magt. Og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde, – ved nåde, barmhertighed og menneskekærlighed fra din enbårne Søn, vor Herre-Gud-og-Frelser Jesus Kristus, ved hvem der tilkommer dig ære og pris, styrke og tilbedelse sammen med ham (Sønnen) og Helligånden, Levendegøreren, af samme væsen som dig, – nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Salme 51 (50)¹¹

Gud, vær mig nådig i din godhed,
udslet mine overtrædelser i din store barmhertighed!
Vask mig fuldstændig ren for skyld,
rens mig for synd!
For jeg kender mine overtrædelser,
og min synd har jeg altid for øje.

Mod dig alene har jeg syndet,
jeg har gjort, hvad der er ondt i dine øjne;
så er du retfærdig, når du anklager,
og ren, når du dømmer.
I skyld har jeg været, fra jeg blev født,
i synd, fra min mor undfangede mig.

¹¹ Tallet i parentes angiver salmens nummer i den arabiske Agpia.

Du elsker sandhed i det dunkle,
du lærer mig visdom i det skjulte.

Rens mig med isop for synd,
vask mig hvidere end sne!
Forkynd mig fryd og glæde,
lad de knogler, du knuste, juble!
Vend dit ansigt bort fra mine synder
og udslet al min skyld!
Skab et rent hjerte i mig, Gud,
giv mig på ny en fast ånd!
Kast mig ikke bort fra dig,
og tag ikke din hellige ånd fra mig!
Lad mig atter frydes over din frelse,
styrk mig med en villig ånd!

Jeg vil lære lovbyggere dine veje,
så syndere kan vende om til dig.
Fri mig for blodskyld, Gud, min frelses Gud,
så min tunge kan juble over din retfærdighed.
Herre, åbn mine læber,
så min mund kan forkynde din pris.
For du vil ikke have slagtoffer,
og bringer jeg brændoffer, tager du ikke imod det;
mit offer, Gud, er en sønderbrudt ånd,
et sønderbrudt og sønderknust hjerte afviser du ikke, Gud.

Gør i din nåde godt mod Zion,
opbyg Jerusalems mure!
Da vil du tage imod de rette ofre,
brændoffer og heloffer;
da skal tyre ofres på dit alter.
Halleluja.

Morgenbønnen (Laudes)

Med denne bøn takker vi Gud, fordi natten er gået fredeligt, og vi beder om en dag præget af gode gerninger. Og vi mindes vor Herre Kristi opstandelse ved daggry.

Kom, lad os tilbede.

Kom, lad os bede Kristus, vor Gud.

Kom, lad os tilbede.

Kom, lad os bede Kristus, vor konge.

Kom, lad os tilbede.

Kom, lad os bønfalde Kristus, vor frelser.

Vor Herre Jesus Kristus, Guds Ord, vor Gud, bevar os ved den hellige Marias og dine helgeners forbønner og lad os gøre en god begyndelse. Forbarm dig over os efter din vilje til evig tid.

Natten er gået. Vi takker dig, Herre, og beder dig om at bevare os fra synd på denne dag, og frels os.

Apostlen Paulus' brev til Efessus 4,1-5

Jeg, der er fange for Herrens skyld, formaner jer da til at leve, så det svarer til det kald, I fik, med al ydmyghed og mildhed, med tålmodighed, så I bærer over med hinanden i kærlighed og stræber efter at fastholde Åndens enhed med fredens bånd: ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb; én Herre, én tro, én dåb.

Een er Gud, alles Fader.

Een er ligeledes hans Søn, Jesus Kristus, Ordet, som blev menneske, døde og opstod på tredje dagen fra de døde og oprejste os med sig.

Een er Helligånden, Trøsteren, én i hans hypostase, udgået fra Faderen. Han renser hele skabningen, lærer os at tilbede den hellige Treenighed i én guddom og i én natur. Vi priser ham og velsigner ham i evighed. Amen.

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Jeg frembærer morgenbønnens lovprisning på denne velsignede dag til Kristus, min konge og min Gud. Og jeg beder ham tilgive mig mine synder.

Salme 1

Lykkelig den, som ikke vandrer
 efter ugudeliges råd,
 som ikke går på synderes vej
 og ikke sidder blandt spottere,
 men har sin glæde ved Herrens lov
 og grunder på hans lov dag og nat.

Han er som et træ,
 der er plantet ved bækken;
 det bærer frugt til rette tid,
 og dets blade visner ikke.
 Alt, hvad han gør, lykkes for ham.

Sådan går det ikke de ugudelige;
 de er som avner,
 der blæses bort af vinden.
 Derfor står de ugudelige ikke fast ved dommen,
 syndere ikke i retfærdiges forsamling.
 Herren kender de retfærdiges vej,
 men de ugudeliges vej går til grunde.
 Halleluja.

Salme 2

Hvorfor er folkeslagene i oprør?
 Hvorfor lægger folkene planer, der ikke kan lykkes?
 Jordens konger rejser sig,
 fyrsterne slår sig sammen
 mod Herren og mod hans salvede:
 »Lad os sprænge deres lænker
 og befri os fra deres reb.«

Han, som troner i himlen, ler,
 Herren spotter dem.
 Så taler han til dem i sin vrede
 og forfærder dem ved sin harme:
 »Jeg har indsat min konge
 på Zion, mit hellige bjerg!«

Jeg vil forkynde, hvad Herren har bestemt:
 Han sagde til mig: »Du er min søn,
 jeg har født dig i dag.
 På din bøn giver jeg dig folkene som ejendom
 og den vide jord som arvelod.
 Du skal knuse dem med et jernscepter,
 sønderslå dem som pottemagerens kar.«

I konger, vær nu kloge,
 tag imod råd, I jordens dommere:
 Tjen Herren i frygt!
 Kys hans fødder i rædsel!
 Ellers bliver han vred, og I går til grunde;
 for hans vrede blusser hurtigt op.

Lykkelig hver den, der søger tilflugt hos ham.
 Halleluja.

Salme 3

Herre, hvor er mine fjender mange!
Mange rejser sig imod mig,
mange siger om mig:
»Ham frelser Gud ikke.« Sela

Men du, Herre, er mit skjold,
min ære, den der løfter mit hoved.
Jeg råber højt til Herren,
og han svarer mig fra sit hellige bjerg. Sela

Jeg lagde mig og sov,
jeg vågnede, for Herren støtter mig.
Jeg frygter ikke ti tusind krigere,
der belejrer mig fra alle sider.

Rejs dig, Herre,
frels mig, min Gud!
For du har slået mine fjender på kinden
og knust de ugudeliges tænder.

Frelsen kommer fra Herren.
Din velsignelse komme over dit folk. Sela
Halleluja.

Salme 4

Svar mig, når jeg råber,
du min retfærdigheds Gud!
Du, som har befriet mig i trængsler,
vær mig nådig, og hør min bøn!

I mennesker, hvor længe vil I krænke min ære?
I elsker tomhed og søger løgn. Sela

I skal vide, at Herren har vist sin underfulde troskab
mod mig,

Herren hører, når jeg råber til ham.

Bliv blot vrede, men synd ikke!

Tænk efter på jeres leje, og vær stille! Sela

Bring de rette ofre,

og stol på Herren!

Mange siger: Hvem lader os opleve lykke?

Løft dit ansigts lys mod os, Herre!

Du har givet mig større glæde i hjertet,
end man har, når der er rigdom af korn og vin.

I fred kan jeg lægge mig og sove,

for kun du, Herre, lader mig bo i tryghed.

Halleluja.

Salme 5

Herre, lyt til mine ord,

læg mærke til min stønnen!

Hør mit råb om hjælp,

min konge og min Gud!

Jeg beder til dig.

Herre, om morgenen hører du min stemme,

om morgenen fremlægger jeg min sag

og spejder efter svar.

Du er ikke en Gud, der holder af uret,

du giver ikke den onde husly,

de overmodige

kan ikke træde frem for dine øjne,

du hader alle forbrydere,

du udrydder løgnere.

Herren afskyr mordere og bedragere.

Men ved din store trofasthed
kan jeg gå ind i dit hus;
jeg kaster mig ned i dit hellige tempel
i ærefrygt for dig.

Herre, led mig i din retfærdighed
til værn mod mine fjender,
jævn din vej foran mig!
Der er ikke et sandt ord i deres mund,
deres indre er en afgrund,
deres strube er en åben grav,
de har en glat tunge.

Lad dem bøde for det, Gud,
så de fældes af deres egne rænker.
Driv dem bort for deres mange synder,
for de trodser dig.

Alle, der søger tilflugt hos dig, skal glæde sig,
de skal juble til evig tid.
Du beskytter dem,
og de, der elsker dit navn,
skal fryde sig over dig.
For du velsigner den retfærdige, Herre,
du beskytter ham med nåde som skjold.
Halleluja.

Salme 6

Herre, straf mig ikke i din vrede,
og tugt mig ikke i din harmel!
Vær mig nådig, Herre, for jeg er svag,
helbred mig, Herre, for min krop sygner hen,
og min sjæl er grebet af rædsel.
Herre, hvor længe endnu?

Vend tilbage, Herre, red mit liv,
frels mig i din godhed!
Ingen påkalder dig i døden,
hvem takker dig i dødsriget?

Mine suk udmatter mig,
hver nat væder gråden mit leje,
min seng er våd af mine tårer.
Mit øje er sløret af sorg,
det er udslukt, for mine fjender er mange.

Bort fra mig, alle I, der volder ondt!
Herren har hørt min gråd,
Herren hørte, da jeg bønfuldt ham,
Herren tager imod min bøn.
Alle mine fjender beskæmmes og gribes af rædsel,
i et nu drives de tilbage med skam.
Halleluja.

Salme 8

Herre, vor Herre!
Hvor herligt er dit navn
over hele jorden,
du som har bredt din pragt ud på himlen!
Af børns og spædes mund
har du grundlagt et værn mod dine modstandere
for at standse fjender og hævngherrige.
Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,
månen og stjernerne, som du satte der,
hvad er da et menneske, at du husker på det,
et menneskebarn, at du tager dig af det?
Du har gjort det kun lidt ringere end Gud,
med herlighed og ære har du kronet det.
Du har gjort det til hersker over dine hænders værk,

alt har du lagt under dets fødder,
får og okser i mængde,
selv de vilde dyr,
himlens fugle og havets fisk,
dem som færdes ad havenes stier.

Herre, vor Herre!
Hvor herligt er dit navn
over hele jorden!
Halleluja.

Salme 12 (11)

Frels, Herre, for der er ingen fromme,
troskab er forsvundet blandt mennesker.
De taler løgn til hinanden
med glatte læber og tvedelt hjerte.

Herren skal udrydde alle glatte læber
og tunger, der taler store ord.
De siger: Tungen er vor styrke,
vore læber er med os, hvem er herre over os?

»Fordi de hjælpeløse undertrykkes,
og de fattige stønner,
rejser jeg mig nu,« siger Herren,
»og bringer redning til de forfulgte.«

Herrens ord er rene,
sølv, der er lutret i diglen i jorden,
renset syv gange.
Du beskytter os, Herre,
du bevarer os evigt mod denne slægt,
hvor ugudelige vandrer omkring
og usselhed triumferer blandt mennesker.
Halleluja.

Salme 13 (12)

Hvor længe vil du dog glemme mig, Herre?
 Hvor længe vil du skjule dit ansigt for mig?
 Hvor længe skal jeg være bekymret i sindet
 og daglig have sorg i mit hjerte?
 Hvor længe skal min fjende triumfere over mig?

Se mig, svar mig, Herre min Gud!
 Giv mine øjne lys, så jeg ikke sover ind i døden,
 og min fjende siger: »Jeg har fået magt over ham,«
 og mine uvenner jubler, fordi jeg vakler.

Men jeg stoler på din trofasthed,
 mit hjerte skal juble over din frelse.
 Jeg vil synge for Herren,
 for han har handlet vel imod mig.
 Halleluja.

Salme 15 (14)

Herre, hvem kan være gæst i dit telt,
 hvem kan bo på dit hellige bjerg?

Den som vandrer retsindigt,
 som øver retfærdighed
 og taler sandhed af hjertet;
 den som ikke løber med sladder,
 ikke skader sin næste
 og ikke bringer skam over sin nærmeste;
 den som foragter den forkastede
 og ærer dem, der frygter Herren;
 som ikke bryder sin ed,
 selv om den skader ham selv;
 den som ikke låner penge ud mod renter
 og ikke lader sig bestikke i sager mod uskyldige.

Den, der overholder dette,
skal aldrig vakle.
Halleluja.

Salme 16 (15)

Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig.
Jeg siger til Herren: »Du er min herre,
ingen anden end du er min lykke.«
De hellige, som er i landet,
og de mægtige glæder jeg mig altid over.
De, som løber efter andre guder,
rammes af mange lidelser.
Jeg vil ikke udgyde deres drikofre af blod,
deres navne vil jeg ikke bringe over mine læber.

Herre, du min tilmålte del og mit bæger,
du sikrer min lod.
Målesnorene tildelte mig herlige steder,
jeg kan fryde mig over min ejendom.

Jeg vil prise Herren, som råder mig,
ja, om natten får jeg vejledning i mit indre.
Jeg har altid Herren for øje,
han er ved min højre side, og jeg vakler ikke.
Derfor glæder mit hjerte sig, og min sjæl jubler,
ja, mit legeme skal bo i tryghed.
For du vil ikke prisgive mig til dødsriget,
din fromme vil du ikke lade se graven.
Du lærer mig livets vej,
du mætter mig med glæde for dit ansigt,
du har altid herlige ting i din højre hånd.
Halleluja.

Salme 19 (18)

Himlen fortæller om Guds herlighed,
 hvælvingen beretter om hans hænders værk;
 dag forkynnder det til dag,
 nat kundgør det til nat.
 Der lyder ingen ord, ingen tale,
 uden at deres røst høres;
 deres røst når ud over hele jorden,
 deres ord til verdens ende.

På himlen har han rejst et telt til solen,
 den går som en brudgom ud af sit kammer,
 den gennemløber sin bane glad som en helt.
 Fra himlens ene ende går den ud
 og når rundt til den anden,
 intet er skjult for dens glød.

Herrens lov er fuldkommen,
 den styrker sjælen.
 Herrens vidnesbyrd står fast,
 det giver den uerfarne visdom.
 Herrens forordninger er retskafne,
 de glæder hjertet.
 Herrens befaling er ægte,
 den giver øjnene glans.
 Herrens ord er rent,
 det består til evig tid.
 Herrens bud er sandhed,
 de er alle retfærdige.
 De er mere kostbare end guld,
 end det reneste guld i mængde,
 de er sødere end honning,
 end flydende honning.
 Din tjener lader sig advare af dem,
 der er stor løn ved at holde dem.

Hvem lægger mærke til uforsætlige synder?
Rens mig for skjulte synder!
Skån også din tjener for de overmodige,
lad dem ikke få magt over mig!
Da er jeg udadledig
og uden skyld i grov overtrædelse.
Tag nådigt imod min munds ord
og mit hjertes tanke,
Herre, min klippe og forløser!
Halleluja.

Salme 25 (24)

Jeg længes efter dig, Herre,
jeg stoler på dig, min Gud.
Lad mig ikke blive til skamme,
lad ikke mine fjender frydes over mig.
Ingen, der håber på dig, bliver til skamme,
men det bliver de, der er troløse til ingen nytte.
Vis mig dine veje, Herre,
lær mig dine stier!
Vejled mig i din sandhed og belær mig,
for du er min frelses Gud,
til dig sætter jeg altid mit håb.
Herre, husk din barmhjertighed og trofasthed,
som har været til fra evighed.
Glem min ungdoms synder og overtrædelser,
husk mig i din trofasthed,
fordi du er god, Herre.

Herren er god og retskaffen,
derfor belærer han syndere om vejen.
De ydmyge vejleder han i retfærdighed,
han lærer ydmyge sin vej.
Herrens stier er altid godhed og troskab

for dem, der holder hans pagt og hans lov.
 For dit navns skyld, Herre,
 skal du tilgive min synd, for den er stor.
 Den mand, der frygter Herren,
 ham belærer han om den vej, han skal vælge.
 Han selv skal leve i lykke,
 og hans afkom skal få landet i arv og eje.
 De, der frygter Herren, har fællesskab med ham,
 gennem sin pagt vejleder han dem.
 Mine øjne er altid rettet mod Herren,
 for han befrier min fod fra nettet.
 Vend dig til mig, og vær mig nådig,
 for jeg er ene og hjælpeløs.
 Gør mit hjerte fri af angsten,
 og før mig ud af mine trængsler!
 Se min nød og elendighed,
 og tilgiv alle mine synder!
 Se, hvor mange fjender jeg har,
 de nærer et voldsomt had til mig.
 Bevar mit liv og red mig,
 lad mig ikke blive til skamme,
 for jeg søger tilflugt hos dig.
 Uskyld og retskaffenhed skal beskytte mig,
 for jeg sætter mit håb til dig.
 Gud, udfri Israel af alle dets trængsler!
 Halleluja.

Salme 27 (26)

Herren er mit lys og min frelse,
 hvem skal jeg da frygte?
 Herren er værn for mit liv,
 hvem skal jeg da være bange for?
 Når de onde nærmer sig

for at fortære mig,
de, som er mine fjender og modstandere,
skal de snuble og falde.
Selv om en hær belejrer mig,
er mit hjerte uden frygt;
selv om der føres krig imod mig,
er jeg dog tryg.
Kun ét ønsker jeg fra Herren,
kun det længes jeg efter:
At bo i Herrens hus,
så længe jeg lever,
så jeg kan fryde mig over Herrens herlighed
og søge svar fra ham i hans tempel.
Han gemmer mig i sin hytte
på ulykkens dag,
han skjuler mig i sit telt
og løfter mig op på klippen.
Nu knejser mit hoved
over fjender, der omringer mig.
I hans telt vil jeg bringe frydesangs ofre,
jeg vil synge og spille for Herren.

Hør mig, Herre, når jeg råber,
vær mig nådig og svar mig!
Jeg husker, at du siger: »I skal søge mit ansigt!«
Herre, jeg søger dit ansigt,
skjul ikke dit ansigt for mig;
vis ikke din tjener bort i vrede,
thi du er min hjælp.
Forkast mig ikke, svigt mig ikke,
min frelses Gud!
Min far og mor har forladt mig,
men Herren tager mig til sig.

Vis mig din vej, Herre,
før mig ad den jævne sti

til værn mod mine fjender.
 Overgiv mig ikke i mine fjenders vold,
 for falske vidner har rejst sig mod mig,
 de udspyr løgn.

Men jeg stoler på,
 at jeg skal se Herrens godhed
 i de levendes land.

Sæt dit håb til Herren,
 vær stærk, fat mod,
 sæt dit håb til Herren!
 Halleluja

Salme 63 (62)

Gud, du er min Gud, jeg søger dig,
 min sjæl tørster efter dig,
 min krop længes efter dig
 i det tørre, udpinte, vandløse land.
 Ja, jeg vil skue dig i helligdommen
 og se din magt og herlighed,
 for din troskab er bedre end livet.

Mine læber skal lovsynge dig,
 ja, jeg vil prise dig hele mit liv,
 i dit navn vil jeg løfte mine hænder.
 Min sjæl mættes som af fede retter,
 og min mund lovpriser dig med jublende læber,
 når jeg på mit leje husker dig
 og tænker på dig i nattetimerne.

For du er blevet min hjælp,
 og jeg jubler i dine vingers skygge.
 Min sjæl hænger ved dig,
 og din højre hånd holder mig fast.

Men de, der stræber mig efter livet,
skal gå ned i jordens dyb;
de skal overgives til sværdet
og blive bytte for rævene.

Kongen glæder sig over Gud,
alle, der sværger ved ham, skal prise sig lykkelige,
for munden lukkes på løgnerne.
Halleluja.

Salme 67 (66)

Gud være os nådig og velsigne os,
han lade sit ansigt lyse over os, Sela
så din vej kendes på jorden
og din frelse blandt alle folkene.

Folkene skal takke dig, Gud,
alle folkene skal takke dig.
Folkeslagene skal glæde sig og juble,
for du dømmer folkene retfærdigt,
og du leder folkeslagene på jorden. Sela
Folkene skal takke dig, Gud,
alle folkene skal takke dig.

Jorden har givet sin afgrøde.
Gud, vor Gud velsigne os,
Gud velsigne os,
og hele den vide jord frygte ham.
Halleluja.

Salme 70 (69)

Vær nådig, Gud, og red mig,
 skynd dig til hjælp, Herre!
 De, som stræber mig efter livet,
 skal blive til spot og spe,
 de, som vil min ulykke,
 skal vige tilbage med vanære;
 de, som siger: Ha, ha!
 skal vige på grund af deres skændsel.

Men alle, der søger dig,
 skal fryde og glæde sig over dig,
 og de, der elsker din frelse,
 skal altid sige: Gud er stor!

Jeg er hjælpeløs og fattig,
 skynd dig at komme til mig, Gud!
 Du er min hjælper og befrier,
 tøv ikke, Herre!
 Halleluja.

Salme 113 (112)

Lovpris, I Herrens tjenere,
 lovpris Herrens navn!

Lovet være Herrens navn
 fra nu af og til evig tid!
 Fra øst til vest
 skal Herrens navn lovprises.
 Herren er ophøjet over alle folkene,
 hans herlighed er ophøjet over himlen.

Hvem er som Herren, vor Gud,
 i himmel og på jord,
 så højt som han troner,

så dybt ned som han ser?
Fra støvet rejser han den svage,
fra skarnet løfter han den fattige,
han sætter ham blandt fyrster,
blandt sit folks fyrster.
Han lader den ufrugtbare kvinde sidde
som lykkelig mor til sønner.
Halleluja.

Salme 143 (142)

Herre, hør min bøn,
lyt til min tryglen,
svar mig i din trofasthed og retfærdighed!
Før ikke sag mod din tjener,
for intet menneske er retfærdigt over for dig.

Fjenden forfølger mig,
han træder mig i støvet
og lader mig sidde i mørket
som dem, der for længst er døde.
Mit mod svigter,
mit hjerte står stille i brystet.

Jeg mindes fortids dage,
jeg grunder over alle dine gerninger
og tænker over dine hænders værk.
Jeg rækker hænderne frem imod dig,
min sjæl tørster som den udpinte jord efter dig. Sela

Svar mig i hast, Herre,
min ånd går til grunde,
skjul ikke dit ansigt for mig,
så jeg bliver som de, der gik i graven.
Forkynd mig din godhed hver morgen,
for jeg stoler på dig.

Vis mig den vej, jeg skal gå,
 for jeg længes efter dig.
 Red mig fra mine fjender, Herre,
 jeg skjuler mig hos dig.
 Lær mig at gøre din vilje,
 for du er min Gud.
 Din gode ånd skal lede mig
 i slettelandet.
 Hold mig i live for dit navns skyld, Herre,
 og før mig ud af nøden i din retfærdighed!
 Udryd mine fjender i din godhed,
 og tilintetgør alle mine modstandere,
 for jeg er din tjener.
 Halleluja.

Johannesevangeliet 1,1-17

I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke.

Der kom et menneske, udsendt af Gud, hans navn var Johannes. Han kom for at aflægge vidnesbyrd, han skulle vidne om lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. Selv var han ikke lyset, men han skulle vidne om lyset.

Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn; de er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud.

Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlig-

hed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed. Johannes vidner om ham og råber: »Det var om ham, jeg sagde: Han, som kommer efter mig, har været der forud for mig, for han var til før mig.« Af hans fylde har vi alle modtaget, og det nåde over nåde; for loven blev givet ved Moses, nåden og sandheden kom ved Jesus Kristus. Ære være Gud i evighed.

DEN BEDENDE SIGER:

Du sande lys, som oplyser ethvert menneske, der kommer til verden. Du kom til verden pga. din kærlighed til mennesker, og hele skabningen jublede ved dit komme.

Du frelste vor fader Adam fra hans vildfarelse og befriede vor moder Eva fra dødens veer.

Du gav os barnekårs ånd, derfor priser vi dig og velsigner dig, idet vi siger:

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Da morgentimen er kommet til os, Kristus vor Gud, du sande lys, så lad de strålende sanser og de lysende tanker stå op i os, at ikke smertens mørke indhyller os, men vi må prise dig forstandigt og sige med David: »Mine øjne er vågne i nattetimerne, og jeg grunder over dit ord«. ¹²

Hør vore stemmer i din store barmhjertighed og red os, Herre vor Gud, i din nåde.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Du er lysets ærefulde moder. Fra solens opgang til dens nedgang hylder man dig Gudsføderske, ¹³ Den anden himmel. ¹⁴ For du er den strålende blomst uden forandring, moderen som forbliver jomfru, fordi Faderen udvalgte dig, Hellig-

¹² Salme 119,148

¹³ Theotokos

¹⁴ Gud er i himlen. Da Gud opholdt sig i jomfru Maria, er hun en slags anden himmel.

ånden overskyggede dig, og Sønnen steg ned og blev menneske ved dig.

Bed ham om at give frelse til den verden, han har skabt, og fri den fra fristelser.

Så priser vi ham på ny og velsigner ham nu og i evighed.

Amen.

Englernes lovprisning (Gloria).

Lad os lovprise sammen med englerne og sige:

»Ære være Gud i det højeste og på jorden fred og i mennesker velbehag.«

Vi priser dig, vi velsigner dig, vi tjener dig, vi tilbeder dig, vi bekender os til dig, vi proklamerer din storhed. Vi takker dig for din store herlighed.

Herre, himlenes Konge, Gud Fader, Almægtige.

Herre, enbårne Søn, Jesus Kristus,
og Helligånden!

Herre Gud, Guds lam, Faderens Søn, der bærer verdens synd,
forbarm dig over os. Du, der bærer verdens synd, tag imod
vore bønner.

Du, som sidder ved Faderens højre hånd, forbarm dig over os.
For du alene er hellig, du alene er ophøjet, min Herre Jesus
Kristus, samt Helligånden.

Ære være Gud Fader! Amen.

Jeg velsigner dig hver dag og priser dit hellige navn i evighed
og i evighedernes evighed. Amen.

Fra natten søger min sjæl dig tidligt, min Gud, for dine befalinger er lys på jorden. Jeg har fulgt dine veje, for du blev min hjælper. Om morgenen hører du min stemme, Herre, i den tidlige morgen stiller jeg mig foran dig, og du ser mig.

Trishagion:

Hellige Gud, hellige stærke, hellige udødelige, som blev født af jomfruen – forbarm dig over os.

Hellige Gud, hellige stærke, hellige udødelige, som blev korsfæstet for os – forbarm dig over os.

Hellige Gud, hellige stærke, hellige udødelige, som opstod fra de døde og opfor til himmels – forbarm dig over os.

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Hellige Treenighed, forbarm dig over os.

Hellige Treenighed, forbarm dig over os.

Hellige Treenighed, forbarm dig over os.

Herre, forlad os vore synder.

Herre, forlad os vore lovløsheder.

Herre, forlad os vore fejltrin.

Herre, besøg de syge blandt dit folk, helbred dem for dit hellige navns skyld.

Vore fædre og brødre, som er sovet hen, Herre, giv deres sjæle hvile.

Herre, du som er uden synd, forbarm dig over os.

Herre, du som er uden synd, hjælp os og modtag vore bønner.

For din er æren og magten og trefold hellighed.

Herre, forbarm dig. Herre, forbarm dig. Herre velsign os.

Amen.

Gør os værdige til at sige med tak:

Vor Fader, du som er i himlene!

Helligt blive dit navn, komme dit rige,

ske din vilje som i himlen således også på jorden;

giv os i dag vort daglig brød,

og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,

og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

(– ved Kristus Jesus, vor Herre –)

For dit er Riget og magten og æren i evighed. Amen.

SÅ SIGES:

Vær hilset du hellige, ærefulde, bestandige jomfru, Gudsføderske, Kristi moder.

Vi beder dig: Løft vore bønner op til din kære Søn, så han tilgiver os vore synder.

Vær hilset du som har født os det sande lys, Kristus, vor Gud. Hellige jomfru, bed til Herren for os, så han viser barmhjertighed med vore sjæle og tilgiver os vore synder.

Jomfru Maria, hellige Gudsføderske, trofaste forbeder for menneskeslægten, gå i forbøn for os hos Kristus, som du fødte, så han nådigt tilgiver os vore synder.

Vær hilset jomfru, sande dronning.

Vær hilset vor slægts stolthed, du fødte os Immanuel.

Vi beder dig, trofaste forbeder: Bring os i erindring hos vor Herre Jesus Kristus, så han tilgiver os vore synder.

Indledning til Trosbekendelsen:

Vi højlover dig, moder til det sande lys, og vi forherliger dig, hellige jomfru og Gudsføderske, for du har født os verdens frelser. Han kom og frelste vore sjæle.

Ære være dig, vor Herre og vor konge Kristus, apostlenes stolthed, martyrerne krone, de retfærdiges jubel, menighedernes styrke, syndernes forladelse.

Vi forkynder den hellige Treenighed: Een Gud.

Vi tilbeder ham. Vi priser ham.

Herre, forbarm dig. Herre, forbarm dig. Herre, velsign os.
Amen.

Den hellige, ortodokse Trosbekendelse:

I sandhed vi tror på én Gud, den almægtige Gud Fader, himlens og jordens, det synliges og usynliges skaber.

Vi tror på én Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, født af Faderen før alle tider, lys af lys, sand Gud af sand Gud, født, ikke skabt, af samme væsen som Faderen, ved hvem alt er

skabt, som for os mennesker og for vor frelse steg ned fra himlen og blev kød ved Helligånden af jomfru Maria og blev menneske, som også blev korsfæstet for os under Pontius Pilatus, blev pint og begravet.

Han opstod fra de døde på tredjedagen ifølge skrifterne, opfor til himmels og satte sig ved sin Faders højre hånd. Og han skal komme igen i sin herlighed for at dømme levende og døde, og der skal ikke være ende på hans rige.

Ja, vi tror på Helligånden, som er Herre og som levendegør, som udgår fra Faderen, som tilbedes og æres tillige med Faderen og Sønnen, og som har talt ved profeterne. Og på én, hellig, almindelig og apostolisk kirke. Vi bekender én dåb til syndernes forladelse. Vi forventer de dodes opstandelse og den kommende verdens liv. Amen.

KYRIE ELEISON (HERRE, FORBARM DIG)

SIGES 41 GANGE.

SÅ SIGES:

Hellig, hellig, hellig er Herren Sebaoth; himlen og jorden er fuld af din herlighed og ære.

Gud Fader Almægtige, forbarm dig over os.

Hellige Treenighed, forbarm dig over os.

Herre, magternes Gud, vær med os.

For vi har ingen anden hjælp i vores nød og trængsler end dig.

Udslet, forlad og tilgiv os, Gud, de misgerninger, som vi har gjort med vilje eller ufrivilligt, og dem vi har øvet bevidst eller ubevidst, skjult eller åbenlyst. Herre, tilgiv os dem for dit hellige navns skyld, det som er nævnt over os. Gengæld os efter din barmhjertighed, Herre, og ikke efter vore synder.

Gør os værdige til at sige med tak:

Vor Fader, du som er i himlene...

Absolutionsbøn:

Herre, magternes Gud, som var før alle tider og forbliver til evig tid, som skabte solen til at oplyse dagen og natten til hvile for alle mennesker.

Vi takker dig, tidernes konge, fordi du har bragt os igennem denne nat i fred og ladet os komme til dagens begyndelse. Derfor beder vi dig, vor konge, tidernes konge, at dit ansigts lys må skinne for os og din guddommelige visdoms lys må oplyse os.

Herre, gør os til lysets og dagens børn, så vi kommer retfærdigt og fromt igennem denne dag som gode husholdere og kan fuldende resten af vore levedage uden fald – ved din enbårne Søn Jesu Kristi nåde, barmhjertighed og menneskekærlighed og din Helligånds gave. Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Anden absolutionsbøn:

Du, som sender lyset, så det stråler,
– som lader din sol stå op over retfærdige og uretfærdige,
– som har skabt lyset, der oplyser verden,

oplys vor forstand, hjerte og indsigte, du altets Herre.

Giv os på denne dag at være dig til behag, og beskyt os imod alt ondt, al synd og alle anti-kræfter, ved Kristus Jesus, vor Herre, som du er velsignet sammen med, tillige med Helligånden, Levendegøreren, af samme væsen som dig. Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Bønnen, som siges ved slutningen af hver time:

Forbarm dig over os, Gud, forbarm dig over os! Du som tilbedes og forherliges til enhver tid og i enhver time, i himlen og på jorden.

Kristus, vor gode Gud, langmodig, fuld af barmhjertighed, rig på medlidenhed – som elsker de retfærdige og forbarmer dig over synderne, blandt hvem jeg er den første. Du vil

ikke synderens død, men at han omvender sig og lever. Du kalder alle til frelse ved løftet om de kommende goder. Herre, tag imod vore bønner i denne time og i enhver time, jævn vor livsvej og led os til at handle efter dine bud. Helliggør vore sjæle, rens vore legemer, retled vor forstand, rens vore hensigter, helbred vore sygdomme og tilgiv vore synder. Red os fra al elendig sorg og hjerteve. Omgiv os med dine hellige engle, at vi bevares og ledes i deres hærskarer, så vi når til troens enhed og til erkendelse af din ufattelige og ubegrænsede herlighed. For du er velsignet i evighed. Amen.

Tredje times bøn (Terts)

Svarende til kl. 9 om formiddagen. Med denne bøn beder vi om opflamning af Helligåndens gaver, som kom over de hellige disciple på netop denne tid af dagen.

(Tidebønnen begynder med indledningen side 23)

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Jeg frembærer den tredje times lovprisning på denne velsignede dag til Kristus, min konge og min Gud. Og jeg beder ham tilgive mig mine synder.

Salme 20 (19)

Måtte Herren svare dig på nødens dag,
 Jakobs Guds navn beskytte dig.
 Måtte han sende dig hjælp fra helligdommen
 og støtte dig fra Zion.
 Måtte han huske dig for alle dine afgrødeofre
 og tage imod dit brændoffer. Sela
 Måtte han give dig, hvad dit hjerte ønsker,
 og lade alle dine planer lykkes.
 Da vil vi juble over din frelse
 og løfte banneret i vor Guds navn.
 Måtte Herren opfylde alle dine ønsker.

Nu ved jeg, at Herren frelser sin salvede,
 han svarer ham fra sin hellige himmel
 med sin højre hånds frelsende gerninger.
 Andre påkalder vogne og heste,
 men vi påkalder Herren vor Guds navn.

De andre synker i knæ og falder,
men vi rejser os og holder stand.

Herre, frels kongen!
Svar os, den dag vi råber!
Halleluja.

Salme 23 (22)

Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
han lader mig ligge i grønne enge,
han leder mig til det stille vand.
Han giver mig kraft på ny,
han leder mig ad rette stier
for sit navns skyld.
Selv om jeg går i mørkets dal,
frygter jeg intet ondt,
for du er hos mig,
din stok og din stav er min trøst.

Du dækker bord for mig
for øjnene af mine fjender.
Du salver mit hoved med olie,
mit bæger er fyldt til overflod.

Godhed og troskab følger mig,
så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus
alle mine dage.
Halleluja.

Salme 24 (23)

Jorden med alt, hvad den rummer,
verden og dens beboere, tilhører Herren,
for han har grundlagt den på havene,
grundfæstet den på strømmene.

Hvem kan drage op til Herrens bjerg,
hvem kan stå på hans hellige sted?
Den som har skyldfrie hænder og et rent hjerte,
den som ikke farer med løgn
og ikke sværger falsk.
Han henter velsignelse hos Herren
og retfærdighed hos sin frelses Gud.
Sådan er den slægt, som søger ham,
som søger dit ansigt, Jakobs Gud. Sela

Løft jeres hoveder, I porte,
løft jer, I ældgamle døre,
så ærens konge kan drage ind.
Hvem er ærens konge?
Det er Herren, stærk og vældig,
Herren, vældig i krig.
Løft jeres hoveder, I porte,
løft jer, I ældgamle døre,
så ærens konge kan drage ind.
Hvem er han, ærens konge?
Hærskarers Herre,
han er ærens konge! Sela
Halleluja.

Salme 26 (25)

Skaf mig ret, Herre,
for jeg vandrer retsindigt
og stoler på Herren,
jeg skal ikke vakle.
Prøv mig, Herre, undersøg mig,
ransag hjerte og nyrer!

Jeg har din godhed for øje,
jeg vandrer i din trofasthed.
Jeg sidder ikke blandt løgnere,
jeg kommer ikke hos hyklere.
Jeg hader de ondes forsamling,
blandt ugudelige sidder jeg ikke.
Jeg vasker mine hænder i uskyld,
jeg kan gå omkring dit alter, Herre,
og med takkesange forkynde
og fortælle om alle dine undere.
Herre, jeg elsker dit hus,
det sted, hvor din herlighed bor.

Riv mig ikke bort sammen med syndere,
riv ikke mit liv bort sammen med mordere,
hvis hænder er fulde af skændighed,
hvis højre hånd er fuld af bestikkelse.
Jeg vandrer retsindigt,
udfri mig og vær mig nådig!

Nu står min fod på den faste grund.
I forsamlingerne vil jeg prise Herren.
Halleluja.

Salme 29 (28)

Vis Herren, I gudssønner,
 vis Herren ære og hæder!
 Vis Herrens navn ære,
 kast jer ned for Herren i hans hellige majestæt.

Herrens røst lyder over vandet,
 ærens Gud lader tordenen rulle.
 Herren er over de vældige vande.
 Herrens røst lyder med kraft,
 Herrens røst lyder med vælde.
 Herrens røst splintrer cedertræer,
 Herren knuser Libanons cedre.
 Han får Libanon til at springe som en kalv
 og Sirjon som vildoksens kalv.
 Herrens røst spalter ilden i flammer,
 Herrens røst får ørkenen til at skælve,
 Herren får Kadesh-ørkenen til at skælve.
 Herrens røst får hinden til at føde
 og flår barken af skovens træer.

I hans tempel råber alle: Ære!
 Herren har taget sæde over vandfloden,
 Herren troner som konge i evighed.
 Herren giver sit folk styrke,
 Herren velsigner sit folk med fred.
 Halleluja.

Salme 30 (29)

Herre, jeg priser dig,
 for du har trukket mig op fra dybet;
 du lod ikke mine fjender glæde sig over mig.
 Herre min Gud,
 jeg råbte til dig om hjælp,

og du helbredte mig.
Herre, du løftede mig op fra dødsriget,
du lod mig leve, jeg gik ikke i graven.

Lovsyng Herren, I hans fromme,
tak hans hellige navn!
For hans vrede varer et øjeblik,
hans nåde hele livet;
om aftenen slår gråden sig ned,
om morgenen er der jubel.

Jeg sagde i min tryghed:
Jeg skal aldrig vakle.
Herre, i din nåde
gjorde du mit bjerg til en fæstning;
men du skjulte dit ansigt,
og jeg blev grebet af rædsel.
Til dig, Herre, råbte jeg,
jeg bad Herren om nåde:
Hvad vinder du ved mit blod,
når jeg går i graven?
Kan støvet takke dig
og fortælle om din trofasthed?
Hør mig, Herre, og vær mig nådig,
Herre, kom mig til hjælp!

Du forvandlede min klage til dans,
du tog min sørgedragt af mig
og klædte mig i glæde.
Derfor vil jeg lovsynge dig uden ophør;
Herre min Gud, for evigt vil jeg takke dig.
Halleluja.

Salme 34 (33)

Jeg vil prise Herren til alle tider,
min mund skal altid lovsynge ham.

Jeg fryder mig over Herren,
de ydmyge hører det med glæde.
Ophøj Herren sammen med mig,
sammen vil vi hylde hans navn!

Jeg søgte Herren, og han svarede mig,
han befriede mig for al min frygt.

De, som retter blikket mod ham, stråler af glæde,
deres ansigter skal ikke forgræmmes.

Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham,
han frelste ham af alle hans trængsler.
Herrens engel lejrer sig
omkring dem, der frygter ham,
og han udfrier dem.

Smag og se, at Herren er god;
lykkelig den mand, der søger tilflugt hos ham.

Frygt Herren, I hans hellige,
for de, der frygter ham, lider ingen mangel.
Løver kan lide nød og sulte,
men de, der søger Herren, mangler intet godt.

Kom og hør mig, børn,
jeg vil lære jer at frygte Herren.

Du, som er glad for livet
og elsker at se lykkelige dage,
du skal vogte din tunge for ondskab
og dine læber for at tale svig;
du skal holde dig fra det onde og gøre det gode,
søge freden og stræbe efter den.

Herrens øjne hviler på de retfærdige,
hans ører hører deres råb om hjælp.
Herrens ansigt er vendt mod dem, der øver ondt,
han vil udslette deres navn på jorden.
Når de retfærdige skriger, hører Herren dem,
og han befrier dem fra alle deres trængsler.
Herren er nær ved dem, hvis hjerte er knust,
han frelser dem, hvis ånd er sønderbrudt.

Mange ulykker rammer den retfærdige,
dog redder Herren ham ud af dem alle.
Han beskytter alle hans knogler,
ingen af dem bliver knust.

Ulykke slår den ugudelige ihjel,
og den retfærdiges fjender straffes.
Herren udfrier sine tjenere,
de, der søger tilflugt hos ham, straffes ikke.
Halleluja.

Salme 41 (40)

Lykkelig den, der har omsorg for den svage,
på ulykkens dag redder Herren ham.
Herren beskytter ham og giver ham liv,
han prises lykkelig i landet.
Giv ham ikke i hans fjenders vold!
Herren støtter ham på sygelejet,
hver gang han ligger syg, gør du ham rask.

Jeg siger: Herre, vær mig nådig,
helbred mig, for jeg har syndet mod dig.
Mine fjender taler ondt imod mig:
Gid han snart vil dø og hans navn forsvinde!
Hvis en kommer på besøg, hykler han;
han samler ondskabsfuldheder,

og så går han ud og fortæller det.
 Alle, der hader mig, hvisker om mig,
 de udtænker ondt imod mig:
 »Noget grufuldt har ramt ham;
 han ligger der og skal ikke mere rejse sig!«
 Selv min ven, som jeg stolede på,
 og som spiste brødet med mig,
 har løftet hælen imod mig.

Men du, Herre, vær mig nådig og rejs mig,
 så jeg kan gøre gengæld mod dem.
 Når min fjende ikke kan triumfere over mig,
 så ved jeg, at du holder af mig.
 Du støtter mig, fordi jeg er uskyldig,
 og du vil altid lade mig stå for dit ansigt.

Lovet være Herren, Israels Gud,
 fra evighed og til evighed.
 Amen, amen.
 Halleluja.

Salme 43 (42)

Skaf mig ret, Gud,
 før min sag mod troløse mennesker,
 red mig fra bedragerne,
 fra dem, der øver uret!
 For du, Gud, er mit værn,
 hvorfor har du forstødt mig?
 Hvorfor skal jeg gå sørgende omkring
 plaget af fjenden?

Send dit lys og din sandhed,
 de skal lede mig,
 bringe mig til dit hellige bjerg
 og til din bolig.

Så kan jeg komme til Guds alter,
 til Gud, min glæde og min fryd,
 og takke dig med citerspil,
 Gud, min Gud.

Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?
 Hvorfor skælver du i mig?
 Vent på Gud!
 For jeg skal takke ham på ny,
 min frelser og min Gud.
 Halleluja.

Salme 45 (44)

Mit hjerte strømmer over med skønne ord,
 jeg fremsiger mit digt for kongen,
 min tunge er som hurtigskriverens pen.

Du er den smukkeste blandt mennesker,
 ynde er udgydt på dine læber,
 derfor velsigner Gud dig
 til evig tid.
 Spænd dit sværd om lænden, du helt,
 i højhed og pragt!
 Drag ud med lykke
 for sandheds og retfærdigheds sag,
 din højre hånd skal vise dig frygtelige gerninger!
 Dine hvæssede pile sidder
 i hjertet på kongens fjender,
 folkene falder omkring dig.

Din trone, Gud, står til evig tid,
 dit kongescepter er retfærdighedens scepter.
 Du elsker ret og hader uret,
 derfor har Gud, din Gud, salvet dig
 med glædens olie frem for dine lige.

Af myrra, aloe og kassia dufter alle dine klæder;
 strengespil fra elfenbenspaladser glæder dig.

Kongedøtre går dig i møde,
 dronningen står ved din højre side, smykket med Ofir-guld.
 Hør efter, min datter, lyt opmærksomt:
 Glem dit folk og din fars hus!
 Kongen begærer din skønhed,
 han er din herre, kast dig ned for ham!
 Tyrus' døtre kommer til dig med gaver,
 rigmænd i folket søger din gunst.

Hvor er kongedatteren prægtig!
 Hendes kjole har guldindfattede perler,
 i brogede klæder føres hun til kongen,
 jomfruerne er i hendes følge,
 hendes veninder føres til dig.
 De føres til dig under glædessang og jubel,
 og træder ind i kongens palads.

Dine sønner skal træde i dine fædres sted,
 du skal gøre dem til fyrster over hele jorden.
 Jeg vil prise dit navn i slægt efter slægt,
 derfor skal folkene prise dig for evigt og altid.
 Halleluja.

Salme 46 (45)

Gud er vor tilflugt og styrke,
 altid at finde som hjælp i trængsler.
 Derfor frygter vi ikke, når jorden skælver
 og bjergene vakler i havets dyb,
 når vandet larmer og bruser
 og rejser sig, så bjergene bæver. Sela

Flodløb glæder Guds by,
 den Højestes hellige bolig.

Gud er i dens midte, den røkkes ikke,
Gud bringer den hjælp ved daggry.
Folkene larmer, rigerne vakler,
når han lader sin røst lyde, ryster jorden.

Hærskarers Herre er med os,
Jakobs Gud er vor borg. Sela

Kom og se Herrens gerninger,
de ødelæggelser, han har voldt på jorden.
Han gør ende på krige
over hele jorden,
han brækker buen og knækker spyddet,
stridsvognene brænder han op.
Stand, og forstå, at jeg er Gud,
ophøjet blandt folkene, ophøjet på jorden!

Hærskarers Herre er med os,
Jakobs Gud er vor borg. Sela
Halleluja.

Salme 47 (46)

Alle folkeslag, klap i hænderne,
bryd ud i jubelråb for Gud!
For Herren, den Højeste, er frygtindgydende,
en mægtig konge over hele jorden.
Han lægger folkene under os,
folkeslagene under vore fødder.
Han udvælger vort land til os,
Jakobs stolthed, som han elsker. Sela

Gud drager op under jubelråb,
Herren drager op til hornets klang.
Syng for Gud, syng!
Syng for vor konge, syng!

For Gud er hele jordens konge,
syng hyldestsang!

Gud er konge over folkene,
Gud sidder på sin hellige trone.
Folkenes fyrster er samlet
med Abrahams Guds folk,
for jordens skjolde tilhører Gud.
Højt er han ophøjet.
Halleluja.

Johannesevangeliet 14,26 – 15,3

Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer. Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst! I har hørt, at jeg har sagt til jer: Jeg går bort, og jeg kommer til jer. Hvis I elskede mig, ville I glæde jer over, at jeg går til Faderen, for Faderen er større end jeg. Nu har jeg sagt det til jer, før det sker, for at I skal tro, når det sker. Jeg skal ikke tale meget med jer mere, for verdens fyrste kommer; og mig kan han intet gøre, men det sker, for at verden skal forstå, at jeg elsker Faderen og gør sådan, som Faderen har påbudt mig. Rejs jer, lad os gå herfra!

Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt. I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer.

Ære være Gud i evighed.

DEN BEDENDE SIGER:

Din Helligånd, Herre, som du sendte over dine hellige disciple og ærede apostle i den tredje time, tag den ikke fra os, du gode, men forny den i vort indre.

»Skab et rent hjerte i mig, Gud, giv mig på ny en fast ånd! Kast mig ikke bort fra dig, og tag ikke din hellige ånd fra mig.«¹⁵

(*Doksa patri*) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Herre, du som har sendt din Helligånd over dine hellige disciple og ærede apostle i den tredje time, tag den ikke fra os, du gode.

Men vi beder dig, vor Herre Jesus Kristus, Guds Søn, Ordet, at du vil forny den i vort indre:

en fast og livgivende ånd,

en barnekårs og kyskheds ånd,

en helligheds, retfærdigheds og autoritets ånd.

O Almægtige, du er vore sjæles lys,

du oplyser ethvert menneske, som kommer til verden – forbarm dig over os.

(*Kai nyn*) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

O Gudsfødelske, du er den sande vinstok, som bærer livets drue.¹⁶

For vore sjæles frelse beder vi til dig, du nådefulde, og til apostlene.

Velsignet være Herren, vor Gud.

Velsignet være Herren dag for dag.

Han bereder vor vej, fordi han er vor frelses Gud.

(*Kai nyn*) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Himmelske konge, Trøster,¹⁷ Sandheds Ånd, som er tilstede overalt og fylder alt, de gode tings skat og livets giver.

¹⁵ Salme 51,12

¹⁶ Kristus

¹⁷ Paraklet

Kom, træd venligst ind hos os og rens os fra al urenhed, du gode, og frels vore sjæle.

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Ligesom du var sammen med dine disciple, o Frelser, og gav dem fred – kom også og vær sammen med os og giv os din fred. Frels os og red vore sjæle.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Når vi står i dit hellige tempel – regnes vi som stående i himlen. O Gudsføderske, du er himlens port, åben nådens dør for os.

SÅ SIGES

KYRIE ELEISON 41 GANGE,

HELLIG, HELLIG, HELLIG (SIDE 50)

FADERVOR

og denne absolutionsbøn:

Al barmhjertigheds Gud og al trøsts Herre, du som altid har styrket os med din Helligånds trøst.

Vi takker dig, fordi du har ladet os stå op til bøn i denne hellige time, i hvilken du rigeligt har udgydt din Helligånds nåde over dine hellige disciple og ærefulde og salige apostle ligesom ildtunger.

Vi beder og bønfaller dig, du menneskekærlige, modtag vore bønner, tilgiv vore synder og send os din Helligånds nåde.

Rens os fra al legemlig og åndelig urenhed og led os til en åndelig livsførelse, så vi vandrer i Ånden og ikke fuldfører kødets lyst.

Gør os værdige til at tjene dig i renhed og retfærdighed alle vor livs dage – for dig tilkommer ære og pris og magt sammen med din gode Fader og Helligånden. Nu og altid og i al evighed. Amen.

Bønnen side 51 slutter hver time.

Sjette times bøn (Sext)

Svarende til kl. 12 middag. Forordnet i anledning af, at vor Frelser blev hængt på korset i denne time.

(Tidebønnen begynder med indledningen side 23)

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Jeg frembærer den sjette times lovprisning på denne velsignede dag til Kristus, min konge og min Gud. Og jeg beder ham tilgive mig mine synder.

Salme 54 (53)

Gud, frels mig ved dit navn,
skaf mig ret ved din styrke!
Gud, hør min bøn,
lyt til min munds ord!

Fremmede har rejst sig mod mig,
voldsmænd stræber mig efter livet,
for de har ikke Gud for øje. Sela

Se, Gud er min hjælper,
Herren styrker mig.
Ulykken skal falde tilbage på mine fjender.
Gør det af med dem i din trofasthed!

Så vil jeg bringe dig et frivilligoffer,
jeg vil takke dit navn, Herre, for dit navn er godt.
Han har reddet mig fra alle trængsler,
og mit øje fryder sig over mine fjender.
Halleluja.

Salme 57 (56)

Vær mig nådig, Gud, vær mig nådig,
for hos dig søger jeg tilflugt;
i dine vingers skygge søger jeg tilflugt,
til ulykken er drevet over.

Jeg råber til Gud den Højeste,
til Gud, der fører min sag igennem.
Han sender mig hjælp fra himlen,
gør den, der jager mig, til spot. Sela
Gud sender sin godhed og troskab.

Jeg ligger blandt løver,
der hungrer efter menneskekød;
deres tænder er spyd og pile,
deres tunge er et skarpt sværd.

Løft dig højt over himlen, Gud,
lad din herlighed komme over hele jorden.

De lagde et net ud for mine fødder,
men jeg undgik det;
de gravede en grav for mig,
men de faldt selv i den. Sela

Mit hjerte er trygt, Gud,
mit hjerte er trygt,
jeg vil synge og spille.
Vågn op, min sjæl,
vågn op, harpe og citer,
jeg vil vække morgenrøden.

Jeg vil takke dig blandt folkene, Herre,
jeg vil lovsynge dig blandt folkeslagene.
For din godhed når helt op til himlen,
din troskab til skyerne.

Løft dig højt over himlen, Gud,
lad din herlighed komme over hele jorden.
Halleluja.

Salme 61 (60)

Hør min klage, Gud,
lyt til min bøn!
Fra jordens ende
råber jeg til dig,
når jeg føler afmagt.
Du skal føre mig op på den klippe,
der er for høj for mig.

For du er min tilflugt,
et fæstningstårn mod fjenden.
Jeg vil være gæst i dit telt for evigt,
jeg vil søge tilflugt i ly af dine vinger. Sela
For du, Gud, hører mine løfter
og giver arveret til dem, der frygter dit navn.

Du føjer dage til kongens dage,
hans år skal vare i slægt efter slægt.
Han skal trone evigt for Guds ansigt,
godhed og troskab skal beskytte ham.
Da vil jeg lovsynge dit navn til evig tid
og indfri mine løfter dag efter dag.
Halleluja.

Salme 63 (62)

Gud, du er min Gud, jeg søger dig,
min sjæl tørster efter dig,
min krop længes efter dig
i det tørre, udpinte, vandløse land.

Ja, jeg vil skue dig i helligdommen
og se din magt og herlighed,
for din troskab er bedre end livet.

Mine læber skal lovsynge dig,
ja, jeg vil prise dig hele mit liv,
i dit navn vil jeg løfte mine hænder.
Min sjæl mættes som af fede retter,
og min mund lovpriser dig med jublende læber,
når jeg på mit leje husker dig
og tænker på dig i nattetimerne.

For du er blevet min hjælp,
og jeg jubler i dine vingers skygge.
Min sjæl hænger ved dig,
og din højre hånd holder mig fast.

Men de, der stræber mig efter livet,
skal gå ned i jordens dyb;
de skal overgives til sværdet
og blive bytte for rævene.

Kongen glæder sig over Gud,
alle, der sværger ved ham, skal prise sig lykkelige,
for munden lukkes på løgnerne.
Halleluja.

Salme 67 (66)

Gud være os nådig og velsigne os,
han lade sit ansigt lyse over os, Sela
så din vej kendes på jorden
og din frelse blandt alle folkene.

Folkene skal takke dig, Gud,
alle folkene skal takke dig.
Folkeslagene skal glæde sig og juble,

for du dømmes folkene retfærdigt,
og du leder folkeslagene på jorden. Sela
Folkene skal takke dig, Gud,
alle folkene skal takke dig.

Jorden har givet sin afgrøde.
Gud, vor Gud velsigne os,
Gud velsigne os,
og hele den vide jord frygte ham.
Halleluja.

Salme 70 (69)

Vær nådig, Gud, og red mig,
skynd dig til hjælp, Herre!
De, som stræber mig efter livet,
skal blive til spot og spe,
de, som vil min ulykke,
skal vige tilbage med vanære;
de, som siger: Ha, ha!
skal vige på grund af deres skændsel.

Men alle, der søger dig,
skal fryde og glæde sig over dig,
og de, der elsker din frelse,
skal altid sige: Gud er stor!

Jeg er hjælpeløs og fattig,
skynd dig at komme til mig, Gud!
Du er min hjælper og befrier,
tøv ikke, Herre!
Halleluja.

Salme 84 (83)

Hvor er din bolig vidunderlig,
 Hærskarers Herre!
 Min sjæl fortæres af længsel
 efter Herrens forgårde,
 mit hjerte og min krop råber
 efter den levende Gud.
 Selv spurven finder sig et bo,
 og svalen en rede,
 hvor den lægger sine unger,
 ved dine andre,
 Hærskarers Herre,
 min konge og min Gud.
 Lykkelige de, der bor i dit hus,
 til stadighed kan de prise dig. Sela

Lykkelige de mennesker, der har deres styrke i dig,
 de som har i sinde at drage på valfart.
 Når de drager gennem Baka-dalen,
 gør de den til et kildevæld,
 efterårsregnen hyller den i velsignelse.
 De går fra kraft til kraft
 og får Gud at se på Zion.

Herre, Hærskarers Gud, hør min bøn,
 lyt, Jakobs Gud! Sela
 Se til vort skjold, Gud,
 se på din salvedes ansigt!

En dag i dine forgårde er bedre
 end tusind, jeg selv har valgt.
 At ligge ved tærskelen til min Guds hus
 er bedre end at bo i ugudeliges telte.
 For Herren er sol og skjold,
 Herren giver nåde og ære.

Dem, der vandrer i oprigtighed,
nægter han intet godt.

Hærskarers Herre,
lykkeligt det menneske, der stoler på dig!
Halleluja.

Salme 85 (84)

Du var nådig mod dit land, Herre,
og vendte Jakobs skæbne.
Du tilgav dit folks skyld
og skjulte alle dets synder. Sela
Du gjorde ende på din vrede
og vendte om fra din glødende harme.

Vend tilbage, vor frelses Gud!
Standt din vrede mod os!
Vil du være vred på os for evigt,
skal din vrede vare i slægt efter slægt?
Vil du aldrig give os liv igen,
så dit folk kan glæde sig over dig?
Lad os se din godhed, Herre,
og giv os din frelse!

Nu vil jeg høre, hvad Gud siger,
Herren taler jo fred
til sit folk, til sine fromme,
de må ikke vende sig til dårskab.
Hans frelse er dem nær, der frygter ham,
og herligheden skal bo i vort land.

Troskab og sandhed mødes,
retfærdighed og fred kysser hinanden.
Sandhed spirer frem af jorden,
retfærdighed ser ned fra himlen.

Ja, Herren giver lykke,
og vort land giver sin afgrøde.
Retfærdighed går foran ham,
og fred følger i hans spor.
Halleluja.

Salme 86 (85)

Vend dit øre mod mig, Herre, og svar mig,
for jeg er hjælpeløs og fattig.
Bevar mit liv, for jeg er trofast,
frels din tjener, du min Gud,
jeg stoler på dig.
Vær mig nådig, Herre,
for jeg råber til dig dagen lang.
Glæd din tjener,
jeg længes efter dig, Herre,
for du, Herre, er god og tilgiver gerne,
rig på troskab mod alle, der råber til dig.
Hør min bøn, Herre,
lyt til min tryglen!
På nødens dag råber jeg til dig,
for du vil svare mig.

Ingen blandt guderne er som du, Herre,
ingen gerninger er som dine.
Alle folkeslag, du har skabt,
skal komme og tilbede dig, Herre,
og ære dit navn.
For du er stor, du gør undere,
du alene er Gud.
Vis mig din vej, Herre,
så jeg kan vandre i din sandhed,
lad mit hjerte alene frygte dit navn.

Jeg takker dig, Herre, min Gud, af hele mit hjerte,
 jeg vil ære dit navn til evig tid,
 for din godhed mod mig er stor,
 du har reddet mig fra dødsrigets dyb.
 Overmodige har rejst sig mod mig, Gud,
 flokke af voldsmænd stræber mig efter livet,
 dig har de ikke for øje.

Men du, Herre, er en barmhjertig og nådig Gud,
 sen til vrede, rig på troskab og sandhed.
 Vend dig til mig og vær mig nådig,
 giv din tjener din styrke,
 frels din trælkvindes søn!
 Giv mig et tegn, der varsler godt,
 så mine fjender ser det og beskæmmes.

Du, Herre, har hjulpet og trøstet mig.
 Halleluja.

Salme 87 (86)

Han har grundlagt sin by på hellige bjerge.
 Herren elsker Zions porte
 mest af alle Jakobs boliger.
 Herlige ting siges om dig,
 du Guds by. Sela

Jeg nævner Rahab og Babylon
 blandt dem, der kender mig,
 ja, Filistæa og Tyrus tillige med Nubien,
 dér er de født.
 Men om Zion hedder det:
 Her er hver og én født,
 den Højeste har selv grundfæstet den.

Herren skriver folkene op,
dér er de født. Sela

Dansende synger de:
Alle mine kilder er i dig.
Halleluja.

Salme 91 (90)

Den, der sidder i den Højestes skjul,
har sin bolig i den Almægtiges skygge;
han kan sige om Herren:
»Min tilflugt og min borg,
min Gud, som jeg stoler på.«

Han redder dig
fra fuglefængerens fælde,
fra den hærgende pest.
Han dækker dig med sine fjer,
du kan søge ly under hans vinger;
hans trofasthed er skjold og værn.
Du skal ikke frygte for nattens rædsler
eller for pilen, der flyver om dagen,
ikke for pesten, der breder sig i mørket,
eller for soten, der hærger ved højlys dag.
Om end tusinder falder ved din side,
titusinder ved din højre hånd,
dig skal intet ramme.
Med egne øjne skal du se,
at de ugudelige får deres straf.

»Du, Herre, er min tilflugt!«

Den Højeste har du gjort til din bolig,
intet ondt skal ramme dig,
ingen plage skal nå dit telt,

for han vil give sine engle befaling
om at beskytte dig på alle dine veje.
De skal bære dig på hænder,
så du ikke støder din fod på nogen sten.
Du kan træde på løve og slange,
trampe på ungløve og øgle.

Når han holder sig til mig, vil jeg redde ham.
Jeg beskytter ham, for han kender mit navn.
Når han råber til mig, vil jeg svare ham.
Jeg er med ham i trængslen,
jeg befrier ham og giver ham ære.
Jeg mætter ham med et langt liv
og lader ham se min frelse.
Halleluja.

Salme 93 (92)

Herren er konge! Han har klædt sig i højhed,
Herren har klædt sig og rustet sig med styrke.
Ja, jorden står fast, den røkkes ikke.
Din trone står fast fra ældgammel tid,
fra evighed har du været til.
Herre, strømmene løfter,
strømmene løfter deres røst,
strømmene løfter deres brøl.
Men mere end de vældige vandes buldren,
mere end havets mægtige brændinger
er Herren mægtig i det høje.
Dine vidnesbyrd står fast,
hellighed smykker dit hus
i al evighed, Herre.
Halleluja.

Mattæusevangeliet 5,1 – 16

Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem:

*»Salige er de fattige i ånden,
for Himmeriget er deres.*

*Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes.*

*Salige er de sagtmodige,
for de skal arve jorden.*

*Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden,
for de skal mættes.*

*Salige er de barmhjertige,
for de skal møde barmhjertighed.*

*Salige er de rene af hjertet,
for de skal se Gud.*

*Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn.*

*Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed,
for Himmeriget er deres.*

Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer.

I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltes med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene. Ære være Gud i evighed.

DEN BEDENDE SIGER:

Kristus vor Gud, du som på den sjette dags sjette time blev
 naglet til korset pga. synden, som vor forfader Adam vove-
 de at begå i Paradis – riv vort skyldbrev i stykker og frels os.

Jeg råbte til Gud,

og Herren hørte mig.

Gud, hør min bøn

og afvis ikke min tryglen.

Vend dig til mig og hør mig.

Ved aften og morgen og midt på dagen lyder mine ord,
 så hører han min stemme og frelser min sjæl i fred.

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Jesus Kristus vor Gud, du som blev naglet til korset i den sjette
 time og slog synden ihjel på træet og ved din død gjorde
 den døde levende, som er det menneske, du har skabt med
 dine hænder, og som døde pga. synden.

Dræb vor smerter ved dine helbredende og livgivende lidelser
 og ved naglerne, som du blev naglet med.

Befri vor forstand fra letsindige gerninger og verdsligt begær,
 så vi husker på dine himmelske domme, som er i overens-
 stemmelse med din barmhjertighed.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Vi har ingen frimodighed, argumenter eller undskyldninger
 pga. vore mange synder.

Så gennem dig, Gudsføderske, jomfru Maria, bønfaller vi
 ham, som er født af dig. For stor er din forbøn, og den
 modtages hos vor Frelser.

Rene Moder, forvis ikke os syndere fra din forbøn til ham du
 har født, for han er barmhjertig og mægtig til at frelse os.
 For han har lidt for vores skyld for at befri os.

Lad din barmhjertighed indhente os hurtigt, for vi er blevet
 meget ringe.

Hjælp os, vor Gud og Frelser, for dit ærefulde navns skyld.
Herre, red os og forlad os vore synder for dit hellige navns skyld.
(*Kai nyn*) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Kristus vor Gud, du skaffede frelse lige midt på jorden, da du
bredte dine rene hænder ud på korsets træ.

Derfor råber alle folk og siger: »Ære være dig, Herre«.

(*Doksa patri*) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Vi tilbeder din ufordærvede person, du gode, idet vi beder om
vore synders forladelse, Kristus vor Gud. For af egen fri vil-
je behagede det dig at stige op på korset for at befri dem,
du havde skabt, fra slaveri hos fjenden.

Vi råber til dig og takker dig, Frelser, fordi du fyldte alle med
glæde, da du kom for at hjælpe verden. Ære være dig,
Herre.

(*Kai nyn*) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Du er fuld af nåde, Gudsføderske, jomfru Maria.

Vi priser dig, for ved din Søns kors blev helvedet nedstyrtet og
døden tilintetgjort.

Vi var døde, men opstod og blev agtet værdige til det evige liv.

Og vi fik skænket glæden fra det første Paradis.

Derfor ærer vi med tak Kristus vor Gud, for han er stærk.

SÅ SIGES

KYRIE ELEISON 41 GANGE,

HELLIG, HELLIG, HELLIG (SIDE 50)

FADERVOR

og denne absolutionsbøn:

Vi takker dig, vor almægtige konge, vor Herre-Gud-og-Frelser
Jesu Kristi Fader.

Vi priser dig, fordi du har gjort de timer, da din enbårne Søn
led, til timer for trøst og bøn.

Tag imod vor bønfoldelse og udslet vort skyldbrev, som er skrevet op imod os.¹⁸ Ligesom du har revet det i stykker i denne hellige time ved din enebårne Søns kors – vor Herres Jesu Kristi, vor sjæles Frelses kors – ved hvilket du har tilintetgjort al fjendens magt.

Giv os, Gud, en prægtig time, en ulastelig vandel og et roligt liv, så vi behager dit hellige og tilbedte navn. Og så vi kan stå foran din enbårne Søn, vor Herres Jesu Kristi frygtindgydende og retfærdige domstol uden at falde for dommen og kan prise dig sammen med alle dine hellige:

Du er Faderen uden begyndelse,
Sønnen af samme væsen som dig,
og Helligånden, Levendegøreren.
Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Bønnen side 51 slutter hver time.

¹⁸ Kolosserbrevet 2,14

Niende times bøn (None)

Svarende til kl. 3 om eftermiddagen. Forordnet i anledning af Kristi legemlige død i denne time og modtagelsen af røveren til højre.

(Tidebønnen begynder med indledningen side 23)

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Jeg frembærer den niende times lovprisning på denne velsignede dag til Kristus, min konge og min Gud. Og jeg beder ham tilgive mig mine synder.

Salme 96 (95)

Syng en ny sang for Herren,
syng for Herren, hele jorden!
Syng for Herren, pris hans navn,
forkynd hans frelse dag efter dag!
Fortæl om hans herlighed blandt folkene,
om hans undere blandt alle folkeslag!
For Herren er stor og højt lovprist,
han er frygtindgydende for alle guder.
For alle folkenes guder er intet værd,
men Herren skabte himlen.
Højhed og pragt er foran ham,
styrke og herlighed i hans helligdom.

Vis Herren, I folkenes slægter,
vis Herren ære og hæder!
Vis Herrens navn ære,
træd ind i hans forgårde med gaver,
kast jer ned for Herren i hans hellige majestæt,

skælv for ham, hele jorden!
Råb det ud blandt folkene: Herren er konge!
Ja, jorden står fast, den røkkes ikke.
Han dømmer folkene med retskaffenhed.
Himlen skal glæde sig, jorden juble,
havet med alt, hvad det rummer, skal larme,
marken med alt, hvad den bærer, skal juble,
alle skovens træer skal råbe af fryd
for Herren; for han kommer,
han kommer for at holde dom over jorden,
han holder dom over verden med retfærdighed
og over folkene i sin trofasthed.
Halleluja.

Salme 97 (96)

Herren er konge! Jorden skal juble,
de mange fjerne øer skal glæde sig.
Skyer og skymulm omgiver ham,
retfærdighed og ret er hans trones grundvold.
Foran ham går ilden,
og hans fjender omspændes af flammer.
Hans lyn oplyser verden,
jorden ser det og skælver.
Bjergene smelter som voks foran Herren,
foran hele jordens Herre.

Himlen fortæller om hans retfærdighed,
og alle folkene ser hans herlighed.
Alle, der dyrker gudebilleder, beskæmmes,
de som roser sig af afguder.
Alle guder skal kaste sig ned for ham.

Zion skal høre det og glæde sig,
Judas døtre skal fryde sig

over dine domme, Herre.
 For du, Herre, er den Højeste over hele jorden,
 du er højt ophøjet over alle guder.
 I, der elsker Herren, skal hade det onde;
 han bevarer sine frommes liv
 og redder dem fra de ugudelige.
 Lys stråler frem for de retfærdige
 og glæde for de oprigtige.
 I retfærdige, glæd jer i Herren,
 og lovpris hans hellige navn.
 Halleluja.

Salme 98 (97)

Syng en ny sang for Herren,
 for han har udført undere;
 hans højre hånd og hellige arm
 har skaffet ham sejr.
 Herren har kundgjort sin frelse,
 for folkenes øjne
 har han åbenbaret sin retfærdighed.
 Han har husket på sin godhed
 og sin trofasthed mod Israels hus.
 Hele den vide jord har set
 vor Guds frelse.

Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden,
 bryd ud i jubel og lovsang!
 Lovsyng Herren til citer,
 til citer og klingende spil,
 til trompeter og hornets klang,
 bryd ud i fryderåb for kongen, Herren!
 Havet med alt, hvad det rummer, skal larme,
 jorden og de, der bor på den.
 Strømmene skal klappe i hænderne,

alle bjerge skal juble
for Herren; for han kommer
for at holde dom over jorden.
Han holder dom over verden med retfærdighed
og over folkene med retskaffenhed.
Halleluja.

Salme 99 (98)

Herren er konge! Folkene skælver.
Han troner på keruberne, jorden ryster.
Herren er stor på Zion
og ophøjet over alle folkene.
De skal prise dit store og frygtindgydende navn.
Hellig er han!

Mægtige konge, der elsker ret,
du har grundfæstet retskaffenhed,
ret og retfærdighed
har du øvet i Jakob.
I skal hylde Herren, vor Gud,
kaste jer ned for hans fodskammel.
Hellig er han!

Moses og Aron, hans præster,
og Samuel, som påkaldte hans navn,
de råbte til Herren,
og han svarede dem.
Han talte til dem i skysøjlen,
og de overholdt hans formaninger
og den lov, han gav dem.
Herre, vor Gud, du svarede dem,
du var en Gud, der kunne tilgive
og kunne hævne deres gerninger.
I skal hylde Herren, vor Gud,

kaste jer ned for hans hellige bjerg,
for hellig er Herren, vor Gud!
Halleluja.

Salme 100 (99)

Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden!
Tjen Herren under glædessang,
træd frem for ham under jubel!

Forstå, at Herren er Gud,
han har skabt os, og ham hører vi til,
vi er hans folk og de får, han vogter.

Gå ind ad hans porte med takkesang,
ind i hans forgårde med lovsang,
tak ham, pris hans navn!
For Herren er god,
hans trofasthed varer til evig tid,
hans troskab i slægt efter slægt.
Halleluja.

Salme 101 (100)

Om troskab og ret vil jeg synge,
dig, Herre, vil jeg lovsynge.

Jeg vil følge den fuldkomne vej
– hvornår kommer du til mig?
Med oprigtigt hjerte
vil jeg færdes i mit hus.
Nederdrægtigheder
vil jeg ikke se for mine øjne;
den, der begår overtrædelser, hader jeg,
han skal ikke komme mig nær.

Det falske hjerte skal vige fra mig,
den onde vil jeg ikke vide af.
Den, der hemmeligt bagtaler sin næste,
vil jeg bringe til tavshed.
Øjnes stolthed og hjerters hovmod
vil jeg ikke tåle.
Mine øjne skal hvile på de trofaste i landet,
de skal bo hos mig.
Den, der vandrer ad den fuldkomne vej,
skal tjene mig.
Den, der handler falsk,
skal ikke bo i mit hus.
Den, der taler løgnagtigt,
skal ikke bestå for mine øjne.
Alle de ugudelige i landet
vil jeg gøre det af med hver morgen.
Jeg vil udrydde alle forbrydere
af Herrens by.
Halleluja.

Salme 110 (109)

Herren sagde til min herre:
»Sæt dig ved min højre hånd,
indtil jeg får lagt dine fjender
som en skammel for dine fødder!«

Dit magtfulde scepter rækker Herren fra Zion,
hersk midt blandt dine fjender!
Dit folk møder villigt frem på din kampdag.

»På hellige bjerge har jeg født dig
som dug af morgenrødens moderskød.«

Herren har svoret og angrer det ikke:

»Du er præst for evigt
på Melkisedeks vis.«

Herren er ved din højre side,
på sin vredes dag knuser han konger.
Han holder dom blandt folkene,
han dynger ligene op,
han knuser hoveder ud over den vide jord.

Af bækken ved vejen drikker han,
derfor kan han løfte hovedet.
Halleluja.

Salme 111 (110)

Jeg takker Herren af hele mit hjerte
i de retskafnes kreds og forsamling.
Herrens gerninger er store,
velegnede til deres formål.
Hans værk er herligt og prægtigt,
og hans retfærdighed består til evig tid.
Han har skabt sig et ry ved sine undere,
Herren er nådig og barmhjertig.
Han giver føde til dem, der frygter ham;
han husker på sin pagt for evigt.

Han forkyndte sine vældige gerninger for sit folk,
da han gav dem folkenes ejendom.
Hans gerninger er sandhed og ret,
alle hans forordninger er pålidelige,
urokkelige for evigt og altid,
fastlagt i sandhed og retskaffenhed.

Han har udfriet sit folk,
han har sluttet sin pagt for evigt.
Hans navn er helligt og frygtindgydende.

At frygte Herren er begyndelsen til visdom,
enhver, der gør det, bliver såre klog.

Herrens pris består til evig tid.
Halleluja.

Salme 112 (111)

Lykkelig den, der frygter Herren
og elsker hans bud højt.
Hans afkom bliver mægtigt i landet,
retskafnes slægt velsignes.
Rigdom og velstand fylder hans hus,
og hans retfærdighed består til evig tid.
For de retskafne bryder lys frem i mørket,
han er nådig, barmhjertig og retfærdig.
Lykkelig den, der låner gavmildt ud
og sørger for sin ejendom på rette måde,
for han skal aldrig vakle.
Altid skal den retfærdige huskes.
Han frygter ikke budskab om ulykke,
hans hjerte er trygt i tillid til Herren.
Med fasthed i sindet frygter han ikke,
han får sine fjenders nederlag at se.
Han strør ud, han giver til de fattige,
hans retfærdighed består til evig tid,
hans horn løfter sig herligt.
Den ugudelige ser det og græmmer sig,
han skærer tænder og synker sammen.
Hvad de ugudelige ønsker, lykkes ikke.
Halleluja.

Salme 113 (112)

Lovpris, I Herrens tjenere,
lovpris Herrens navn!

Lovet være Herrens navn
fra nu af og til evig tid!
Fra øst til vest
skal Herrens navn lovprises.
Herren er ophøjet over alle folkene,
hans herlighed er ophøjet over himlen.

Hvem er som Herren, vor Gud,
i himmel og på jord,
så højt som han troner,
så dybt ned som han ser?
Fra støvet rejser han den svage,
fra skarnet løfter han den fattige,
han sætter ham blandt fyrster,
blandt sit folks fyrster.
Han lader den ufrugtbare kvinde sidde
som lykkelig mor til sønner.
Halleluja.

Salme 116 (114-115)

(Salme 114)

Jeg elsker Herren,
for han har hørt min tryglen,
han vendte sit øre mod mig,
da jeg råbte.
Dødens bånd omgav mig,
dødsrigets trængsler ramte mig,
jeg fandt kun nød og elendighed.
Da påkaldte jeg Herrens navn:
Ak, Herre, red mit liv!

Herren er nådig og retfærdig,
vor Gud er barmhjertig;
Herren vogter de uerfarne,
jeg var hjælpeløs, men han frelste mig.
Fald til ro igen, min sjæl,
for Herren har handlet vel imod dig.
Du har reddet mit liv fra døden,
mine øjne fra at græde
og min fod fra at snuble.
Jeg kan vandre for Herrens ansigt
i de levendes land.
Halleluja.

(Salme 115)

Jeg troede, derfor talte jeg.
Jeg er hårdt plaget.
Jeg sagde i min angst:
Alle mennesker er løgnere.
Hvordan kan jeg gengælde Herren
alle hans velgerninger mod mig?
Jeg løfter frelsens bæger
og påkalder Herrens navn.
Jeg indfrier mine løfter til Herren
for øjnene af hele hans folk.
Dyrebart i Herrens øjne
er hans frommes liv.

Ak, Herre, jeg er din træl,
jeg er din træl, din trælkvindes søn,
du har løst mine lænker.
Jeg bringer dig slagtoffer til tak
og påkalder Herrens navn.
Jeg indfrier mine løfter til Herren
for øjnene af hele hans folk,

i forgårdene til Herrens tempel,
i din midte, Jerusalem.
Halleluja.

Lukasevangeliet 9,10-17

Da apostlene vendte tilbage, fortalte de Jesus om alt det, de havde gjort. Han tog dem så med og trak sig tilbage til en by ved navn Betsajda for at være alene. Men skarerne opdagede det og fulgte efter ham, og han tog imod dem og talte til dem om Guds rige, og han helbredte dem, der trængte til hjælp. Da dagen var ved at gå på hæld, kom de tolv hen til ham og sagde: »Send skaren bort, så de kan gå hen til landsbyerne og gårdene heromkring og finde et sted at tage ind og få noget at spise. Her er vi jo på et øde sted.« Men han svarede dem: »Giv I dem noget at spise!« De sagde: »Vi har ikke mere end fem brød og to fisk, hvis vi da ikke skal gå hen og købe mad til alle disse mennesker.« Der var nemlig omkring fem tusind mænd. Men han sagde til sine disciple: »Få dem til at sætte sig ned i grupper på omkring halvtreds hver.« Det gjorde de og fik alle til at sætte sig. Og han tog de fem brød og de to fisk, så op mod himlen og velsignede dem, brød dem og gav disciplene dem, for at de skulle dele ud til skaren. Og alle spiste og blev mætte, og de stykker, de fik tilovers, blev samlet sammen, tolv kurve i alt.

Ære være Gud i evighed.

DEN BEDENDE SIGER:

Kristus, vor Gud, du som har smagt den legemlige død i den niende time for os syndere – død vore kødelige sanser og frels os.

Lad min indtrængende bøn komme frem for dig, Herre.
Giv mig indsigt efter dit ord.

Lad min bøn komme ind for dit åsyn.

Levendegør mig efter dit ord.¹⁹

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Du, som opgav ånden i Faderens hænder, da du hang på korset i den niende time og førte røveren, der var korsfæstet sammen med dig, ind i Paradis – glem ikke mig, du gode. Forkast ikke mig vildfarne, men hellige min sjæl, oplys min forstand og gør mig delagtig i nåden fra dine livgivende sakramenter, så jeg kan ofre dig utrættelig lovprisning, når jeg har smagt dine goder.

Mere end noget andet længes jeg efter din pragt, Kristus vor Gud. Frels os.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Du, som blev født af jomfruen for vor skyld. Du udholdt korsfæstelsen, du gode, du dræbte døden ved din død og åbenbarede opstandelsen ved din opstandelse.

Gud, vend dig ikke bort fra dem, som du har formet med dine hænder. Åbenbar din kærlighed til menneskene, du gode. Modtag din moders forbøn for os. Frelser, red et ydmygt folk. Forlad os ikke indtil verdens ende og overgiv os ikke i evighed. Ophæv ikke din pagt og tag ikke din barmhjertighed fra os for din ven Abrahams, din tjener Isaks og Israel, din helliges skyld.²⁰

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Da røveren så livets fyrste hænge på korset, sagde han: Hvis ikke han, der er korsfæstet sammen med os, var den inkarnerede Gud, havde solen ikke skjult sine stråler og jorden ikke skælvet og rystet. Men du Almægtige, som har udholdt alt, husk på mig, Herre, når du kommer i dit rige.

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

¹⁹ Salme 119,169

²⁰ Jakob

Du, som modtog røverens bekendelse på korset, modtag os, du gode, os der fortjener dødsdom for vore synder. Vi tilstår vore synder sammen med ham, vi bekender din guddommelighed, og vi råber sammen med ham: Husk på os, Herre, når du kommer i dit rige.

(*Kai nyn*) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Da moderen så lammet og hyrden, verdens frelser, hænge på korset, sagde hun grædende: Verden glæder sig over at modtage frelsen. Men mit indre brænder, når jeg ser din korsfæstelse, som du udholder for alles skyld, min søn og min Gud.

SÅ SIGES

KYRIE ELEISON 41 GANGE,

HELLIG, HELLIG, HELLIG (SIDE 50)

FADERVOR

Absolutionsbøn:

Gud Fader, vor Herre-Gud-og-Frelser Jesu Kristi Fader, du som har frelst os ved hans tilsynkomst og har befriet os fra slaveriet under fjenden. Vi beder dig i hans velsignede og store navn:

Vend vore tanker fra jordiske bekymringer og legemligt begær, så vi husker dine himmelske domme. Fuldend din kærlighed til os mennesker, du gode. Lad altid vore bønner og denne niende times bøn blive modtaget hos dig.

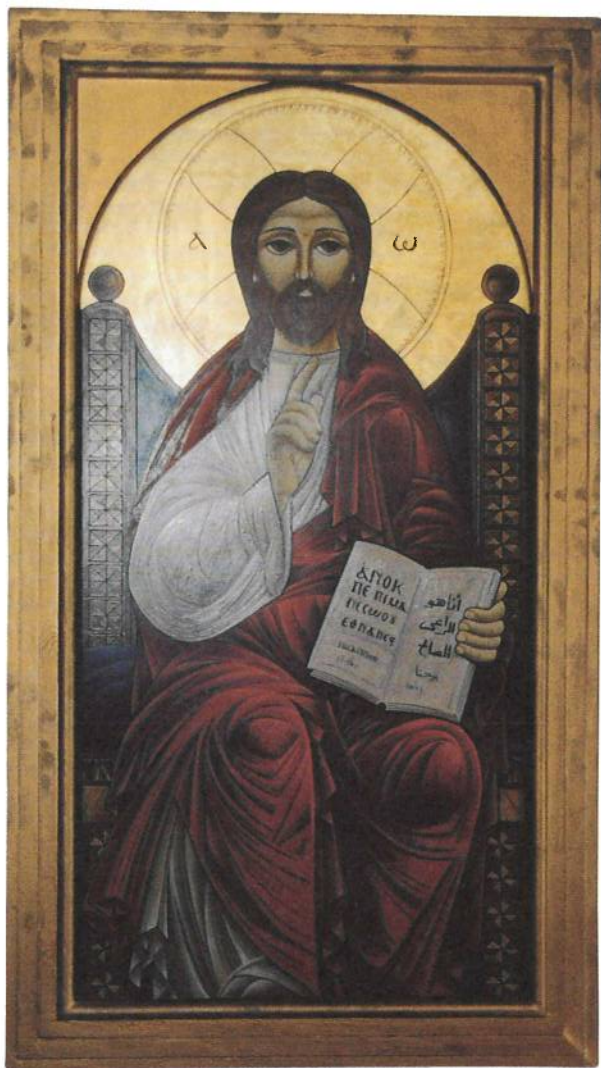
Giv os at vandre i overensstemmelse med den kaldelse, som vi blev kaldet med, for at vi, når vi har forladt dette legeme, må regnes med til de tilbedende, som er værdige til din enbårne Søn vor Herre Jesu Kristi lidelse. Må vi erhverve barmhjertighed, vore synders forladelse og frelse sammen med de hellige skarer, som i sandhed har behaget dig fra evighed og til evighed.

Gud, tilintetgør al modstanderens kraft for os og alle hans

onde hærskarer, ligesom din enbårne Søn trådte dem under fode med styrken fra sit livgivende kors.

Tag imod os, vor Herre Jesus Kristus, ligesom du modtog røveren til højre, da du hang på korsets træ. Oplys os ligesom du oplyste dem, som var i dødsrigets mørke. Før os alle tilbage til glædens Paradis. For du, min Herre, er en velsignet Gud, og sammen med din gode Fader og Helligånden tilkommer der dig pris og ære, styrke og magt og tilbedelse i evighed. Amen.

Bønnen side 51 slutter hver time.

VOR HERRE JESUS KRISTUS

Vesper – Den ellefte times bøn (ved solnedgang)

Svarende til kl. 5 om eftermiddagen. Forordnet i anledning af nedtagelsen af frelserens legeme fra korset. I denne bøn takker vi Herren, fordi han har beskyttet os indtil aften.

(Tidebønnen begynder med indledningen side 23)

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Jeg frembærer vesperens lovprisning på denne velsignede dag til Kristus min konge og min Gud. Og jeg beder ham tilgive mig mine synder.

Salme 117 (116)

Lovpris Herren, alle folkeslag!
Lovsyng ham, alle folk!
For hans godhed mod os er stor,
Herrens troskab varer til evig tid.
Halleluja.

Salme 118 (117)

Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.
Israel skal sige:
Hans trofasthed varer til evig tid.
Arons hus skal sige:
Hans trofasthed varer til evig tid.
De, der frygter Herren, skal sige:
Hans trofasthed varer til evig tid.

I min trængsel råbte jeg til Herren,
han svarede og førte mig ud i det åbne land.
Herren er hos mig, jeg frygter ikke,
hvad kan mennesker gøre mig?
Herren er min hjælper,
jeg får mine modstanderes nederlag at se.

Det er bedre at søge tilflugt hos Herren
end at stole på mennesker.
Det er bedre at søge tilflugt hos Herren
end at stole på stormænd.

Om så alle folk omringer mig,
i Herrens navn slår jeg dem tilbage.
Om de omringer mig på alle sider,
i Herrens navn slår jeg dem tilbage.
Om de sværmer om mig som bier,
de brænder ned som ild i tjørnekrat,
i Herrens navn slår jeg dem tilbage.

Jeg blev stødt ned og var ved at falde,
men Herren kom mig til hjælp.
Herren er min styrke og lovsang,
han blev min frelse.

Der lyder jubel og sejrsråb
i de retfærdiges telte:
Herrens højre hånd bringer sejr,
Herrens højre hånd er løftet,
Herrens højre hånd bringer sejr!

Jeg skal ikke dø, men leve
og fortælle om Herrens gerninger.
Herren tugtede mig hårdt,
men han overgav mig ikke til døden.

Luk retfærdighedens porte op,
jeg vil gå ind og takke Herren!

Her er Herrens port,
her går de retfærdige ind!

Jeg takker dig, for du svarede mig
og blev min frelse.

Den sten, bygmestrene vragede,
er blevet hovedhjørneste.

Det er Herrens eget værk,
det er underfuldt for vore øjne.

Denne dag har Herren skabt,
lad os juble og glæde os på den.

Herre, frels dog!

Herre, lad det lykkes!

Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!

Vi velsigner jer fra Herrens tempel.

Herren er Gud, han skal give os lys.

Lad festprocessionen danne kæde
helt op til alterets horn!

Du er min Gud, jeg takker dig,
min Gud, jeg priser dig.

Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.
Halleluja.

Salme 120 (119)

I min nød har jeg råbt til Herren,
og han svarede mig.

Herre, red mig
fra den falske læbe
fra den svingefulde tunge!
Gid han må ramme dig

igen og igen,
 du svigefulde tunge,
 med krigerens hvæssede pile
 og gyvelens glødende grene.

Ve mig, jeg er fremmed i Meshek,
 jeg må bo blandt Kedars telte.
 Alt for længe har jeg boet
 hos dem, der hader fred;
 så snart jeg taler fred,
 taler de krig.
 Halleluja.

Salme 121 (120)

Jeg løfter mine øjne mod bjergene,
 hvorfra kommer min hjælp?
 Min hjælp kommer fra Herren,
 himlens og jordens skaber.

Han lader ikke din fod vakle,
 han, som bevarer dig, falder ikke i søvn.
 Han, som bevarer Israel,
 falder ikke i søvn, han sover ikke.
 Herren bevarer dig,
 Herren er din skygge
 ved din højre side.
 Om dagen stikker solen dig ikke,
 månen ikke om natten.

Herren bevare dig mod alt ondt,
 han bevare dit liv.
 Herren bevare din udgang og din indgang
 fra nu af og til evig tid.
 Halleluja.

Salme 122 (121)

Jeg blev glad, da de sagde til mig:
Lad os drage til Herrens hus!

Nu står vore fødder
i dine porte, Jerusalem.
Jerusalem, du er bygget som byen,
hvor folk forsamler sig.
Her drager stammerne op,
Herrens stammer.

Det er en vedtægt i Israel,
at Herrens navn skal prises.
Her står dommersæder,
tronstole for Davids hus.

Bed om fred for Jerusalem:
Gid de, som elsker dig, må leve trygt,
gid freden må råde over din ringmur,
og tryghed i dine borge!
For mine brødres og venners skyld
siger jeg: Fred over dig!
For Herren vor Guds tempels skyld
ønsker jeg lykke for dig.
Halleluja.

Salme 123 (122)

Jeg løfter mine øjne til dig,
du som bor i himlen.
Som trælles øjne
er rettet mod deres herres hånd
og trælkvindens øjne
er rettet mod hendes frues hånd,

sådan er vore øjne rettet mod Herren vor Gud,
til han er os nådig.

Vær os nådig, Herre, vær os nådig!
Vi er mættede med foragt,
vi er overmætte
af de sorgløses spot,
de overmodiges foragt.
Halleluja.

Salme 124 (123)

Hvis ikke Herren havde været med os,
det skal Israel sige,
hvis ikke Herren havde været med os,
dengang mennesker rejste sig mod os,
da havde de slugt os levende
i deres flammende vrede mod os,
da var vandet skyllet over os,
floden var strømmet over os,
da var det brusende vand
strømmet over os.

Lovet være Herren,
der ikke gjorde os til bytte mellem deres tænder!
Vort liv blev reddet
som fuglen fra fuglefængernes fælde.
Fælden blev knust,
og vi blev reddet.
Vi har vor hjælp i Herrens navn,
himlens og jordens skaber.
Halleluja.

Salme 125 (124)

De, der stoler på Herren, er som Zions bjerg,
det rokkes ikke, det står fast for evigt.

Bjerger omgiver Jerusalem,
og Herren omgiver sit folk
fra nu af og til evig tid.

Nej, uretfærdighedens scepter
skal ikke hvile
over de retfærdiges arvelod,
så de retfærdige rækker
deres hånd til uret.

Herre, vær god mod de gode
og mod de oprigtige!
Men dem, der går krogveje,
skal Herren føre bort
sammen med forbryderne.

Fred over Israel!
Halleluja.

Salme 126 (125)

Da Herren vendte Zions skæbne,
var det, som om vi drømte.

Da fyldtes vor mund med latter,
vor tunge med jubel.

Da sagde man blandt folkene:

»Herren har gjort store ting mod dem.«

Herren har gjort store ting mod os,
og vi blev glade.

Vend vor skæbne, Herre,
som strømme i Sydlandet!
De, der sår under tårer,

skal høste med jubel.
Grædende går han ud,
mens han bærer såsæden;
med jubel vender han hjem,
mens han bærer sine neg.
Halleluja.

Salme 127 (126)

Hvis ikke Herren bygger huset,
arbejder bygmestrene forgæves.
Hvis ikke Herren våger over byen,
våger vægteren forgæves.
Det er forgæves,
at I fra tidlig morgen
til sent om aftenen
slider for det daglige brød;
for den, Herren elsker, får det, mens han sover.

Sønner er en gave fra Herren,
moderlivets frugt er lønnen.
Som pile i krigerens hånd
er sønner, man får i sin ungdom.
Lykkelig den mand, der fylder sit kogger med dem;
de bliver ikke til skamme,
når de taler til deres fjender i porten.
Halleluja.

Salme 128 (127)

Lykkelig hver den, der frygter Herren
og vandrer ad hans veje.
Hvad dine hænder frembringer, skal du selv nyde,
lykkelig er du, det skal gå dig vel.

Som en frugtbar vinstok
er din hustru i dit hus.
Som nyplantede oliventræer
sidder dine sønner omkring dit bord.
Ja, sådan velsignes den mand,
der frygter Herren.

Herren velsigne dig fra Zion,
så du ser Jerusalems lykke,
så længe du lever,
og så du får dine sønners sønner at se.

Fred over Israel!
Halleluja.

Salme 129 (128)

De angreb mig hårdt fra min ungdom,
det skal Israel sige,
de angreb mig hårdt fra min ungdom,
men de overvandt mig ikke.
De pløjede min ryg
og trak lange furer.
Men Herren er retfærdig,
han sprænger ugudeliges lænker.

Alle, der hader Zion,
skal vige tilbage med skam;
de skal blive som græs på tagene,
der visner, før det skyder op.
Den, der høster, får ikke hånden fuld,
den, der binder op, får ikke favnen fuld.
De, der går forbi, siger ikke:
Herrens velsignelse være med jer!

Vi velsigner jer i Herrens navn.
Halleluja.

Lukasevangeliet 4,38-41

Jesus brød op fra synagogen og kom ind i Simons hus. Simons svigermor lå syg med høj feber, og de bad ham hjælpe hende. Så gik han hen og bøjede sig over hende og truede ad feberen, og den forlod hende. Og hun stod straks op og sørgede for dem.

Ved solnedgang kom alle, der havde nogen med en eller anden sygdom, hen til ham med dem, og han lagde hænderne på hver enkelt af dem og helbredte dem. Der fór også dæmoner ud af mange, mens de råbte: »Du er Guds søn.« Men han truede dem til ikke at sige noget, for de vidste, at han var Kristus. Ære være Gud i evighed.

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Hvis den retfærdige bliver frelst med besvær, hvor er jeg synder så henne? Dagens byrde og hede kunne jeg ikke bære i min menneskelige svaghed. Men , barmhjertige Gud, regn mig med til arbejderne i den ellefte time. For jeg er selv udfanget i skyld, og i synd har min moder begæret mig. Så jeg tør ikke se op til himlen, men jeg sætter min lid til din rige barmhjertighed og til din kærlighed til mennesker, idet jeg udbryder: Gud, tilgiv mig synder og forbarm dig over mig. (**Doksa patri**) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Frelser, skynd dig at åbne din faderlige favn for mig. For jeg har spildt mit liv med nydelse og begær, og dagen er gået for mig og forsvundet. Men nu sætter jeg min lid til din rige og uudtømmelige nåde. Du afviser ikke et ydmygt hjerte, som trænger til din barmhjetighed. For jeg råber til dig, Herre, i ydmyghed: »Fader, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn; lad mig gå som en af dine daglejere«. ²¹

²¹ Lukas 15,18

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Ethvert fejltrin har jeg gjort med vilje og iver, enhver synd har jeg begået med længsel og anstrengelse, og al pinsel og dom har jeg fortjent.

Giv mig anledning til omvendelse, vor Frue, jomfru Maria, for til dig beder jeg ydmygt, din forbøn ønsker jeg, og til dig råber jeg om hjælp, så jeg ikke bliver til skamme.

Vær tilstede hos mig, når min sjæl forlader mit legeme, overvind fjendens sammensværgelse og lås dødsrigets porte, så de ikke sluger min sjæl.

O, du den sande brudgoms udadlelige brud!

SÅ SIGES

KYRIE ELEISON 41 GANGE,

HELLIG, HELLIG, HELLIG (SIDE 50)

FADERVOR

Absolutionsbøn:

Vi takker dig, vor nådige konge, fordi du har givet os at komme igennem denne dag i fred og har bragt os til aften, hvor vi takker dig. Du har gjort os værdige til at se lyset, indtil det blev aften.

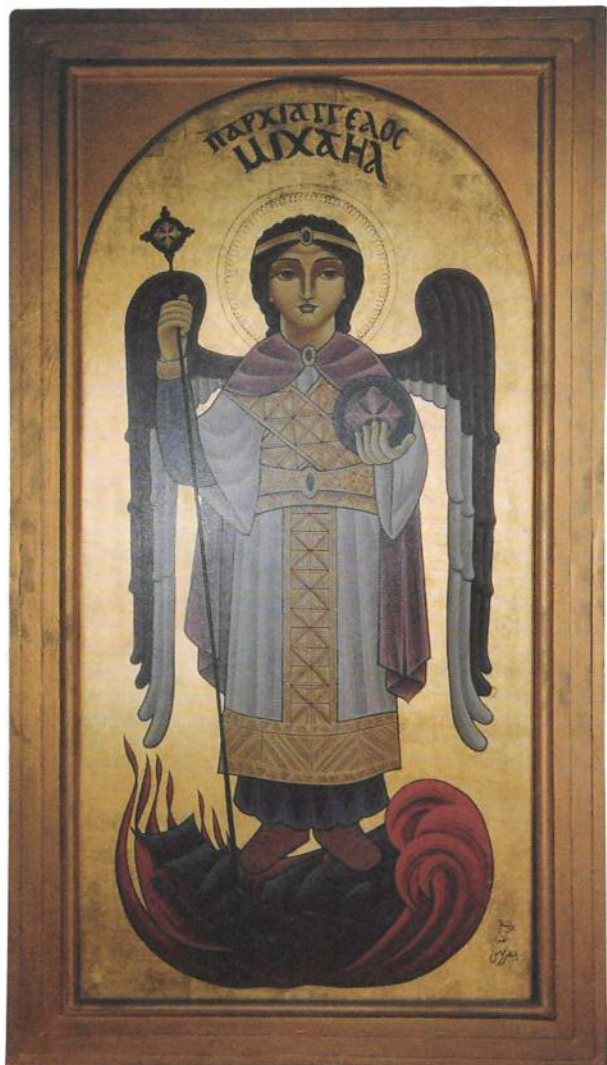
Gud, modtag vor lovprisning, som vi netop har sagt.²² Red os fra modstanderens rænker og tilintetgør alle hans onde fælder, som er sat for os.

Giv os fred i den kommende nat, uden pine og uro, plage og mareridt, så vi kan komme igennem den i fred og kyskhed og stå op til lovprisning og bøn.

Altid og alle vegne lovpriser vi dit i enhver henseende hellige navn sammen med Faderen, ubegribelig og uden begyndelse, og Helligånden, Levendegøreren, af samme væsen som dig, nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Bønnen side 51 slutter hver time.

²² Doksologien: hellig, hellig, hellig

ÆRKEENGLLEN MIKAEL

Natbøn (Komplet)

– Den tolvte times bøn

Forordnet i anledning af vor Herres gravlæggelse og afslutningen på dagen. I denne bøn beder vi om frelse fra den frygtelige dommedag.

(Tidebønnen begynder med indledningen side 23)

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Jeg frembærer natbønnens lovprisning på denne velsignede dag til Kristus, min konge og min Gud. Og jeg beder ham tilgive mig mine synder.

Salme 130 (129)

Fra det dybe råber jeg til dig, Herre.
Herre, hør mit råb,
lad dine ører lytte
til min tryglen!
Hvis du, Herre, vogtede på skyld,
hvem kunne da bestå, Herre?
Men hos dig er der tilgivelse,
for at man skal frygte dig.

Jeg håber på Herren,
min sjæl håber;
jeg venter på hans ord,
min sjæl venter på Herren
mere end vægterne på morgen,
end vægterne på morgen.

Israel, vent på Herren,
for hos Herren er der troskab,

hos ham er der altid udfrielse.
Han udfrier Israel
fra al dets skyld.
Halleluja.

Salme 131 (130)

Herre, mit hjerte er ikke hovmodigt,
mine øjne er ikke stolte.
Jeg omgås ikke med store planer,
der er for underfulde for mig.
Nej, jeg bringer min sjæl
til hvile og ro;
som barnet hos sin mor,
som barnet er min sjæl i mig.

Israel, vent på Herren
fra nu af og til evig tid!
Halleluja.

Salme 132 (131)

Herre, husk David
for al hans møje,
dengang han aflagde den ed til Herren,
og det løfte til Jakobs Mægtige:
Jeg går ikke ind i min bolig,
jeg bestiger ikke mit leje,
jeg under ikke mine øjne søvn
eller mine øjenlåg hvile,
før jeg har fundet et sted til Herren,
en bolig til Jakobs Mægtige.

Vi hørte, den var i Efrata,
vi fandt den på Ja'ars mark.

Lad os gå til hans bolig,
lad os kaste os ned for hans fodskammel.

Herre, bryd op til dit hvilested
sammen med din magtfulde ark!
Dine præster skal klæde sig i retfærdighed,
dine fromme skal juble.
For din tjener Davids skyld
må du ikke afvise din salvede.

Herren tilsvor David en ed,
et pålideligt ord, han ikke går fra:
Mænd blandt dine efterkommere
vil jeg sætte på din trone.
Hvis dine sønner holder min pagt
og min lov, som jeg lærer dem,
så skal også deres sønner for evigt
sidde på din trone.

For Herren har udvalgt Zion,
han har ønsket det som sin bolig:
Det er mit hvilested til evig tid,
her ønsker jeg at bo.
Dets føde vil jeg velsigne,
dets fattige mætter jeg med brød;
dets præster klæder jeg i frelse,
og dets fromme skal juble.
Dér lader jeg et horn vokse frem for David
og sørger for en lampe til min salvede.
Hans fjender klæder jeg i skam,
men på ham skal kronen stråle.
Halleluja.

Salme 133 (132)

Hvor er det godt og herligt,
 når brødre sidder sammen!
 Det er som den gode olie på hovedet,
 der flyder ned over skægget,
 over Arons skæg,
 ned over kjortlens halsåbning.
 Det er som Hermons dug, der falder
 på Zions bjerge.
 For dér giver Herren velsignelsen,
 livet i al evighed.
 Halleluja.

Salme 134 (133)

Pris Herren,
 alle hans tjenere,
 I som står i Herrens tempel
 nat efter nat.
 Løft jeres hænder mod helligdommen
 og pris Herren!
 Herren velsigne dig fra Zion,
 han som skabte himlen og jorden.
 Halleluja.

Salme 137 (136)

Ved Babylons floder
 sad vi og græd,
 når vi tænkte på Zion;
 i poplerne derovre
 hængte vi vore citere.
 For vore fangevogtere

krævede, at vi skulle synge,
vore plageånder krævede glædessang:
»Syng for os
af Zions sange!«
Hvordan skulle vi kunne synge
Herrens sange
på fremmed jord?

Hvis jeg glemmer dig, Jerusalem,
så gid min højre hånd må lammes;
gid min tunge må klæbe til ganen,
hvis ikke jeg husker på dig,
hvis ikke jeg sætter Jerusalem
over min højeste glæde.

Herre, husk edomitterne
for Jerusalems dag,
dengang de sagde:
Riv ned, riv ned, helt ned til grunden!

Babylons datter, du ødelæggerske!
Lykkelig den, der gengælder dig
den gerning, du gjorde mod os!
Lykkelig den, der griber dine spædbørn
og knuser dem mod klippen!
Halleluja.

Salme 138 (137)

Jeg takker dig af hele mit hjerte,
i guders påhør lovsynger jeg dig.
Jeg kaster mig ned i dit hellige tempel
og priser dit navn
for din godhed og troskab,
for du har gjort dit ord stort
over hele din himmel.

Den dag jeg råbte, svarede du mig,
 du fyldte mig med stolthed og gav mig styrke.
 Alle jordens konger skal takke dig, Herre,
 for de har hørt de ord, du talte.
 Og de skal synge om Herrens veje,
 for Herrens herlighed er stor;
 ja, Herren er ophøjet, men han ser til de ydmyge,
 den stolte kender han på lang afstand.

Selv om jeg vandrer i trængsler,
 holder du mig i live trods mine fjenders had;
 du rækker din hånd ud,
 og din højre hånd frelser mig;
 Herren fører min sag igennem.

Herre, din trofasthed varer til evig tid,
 opgiv ikke dine hænders værk!
 Halleluja.

Salme 141 (140)

Herre, jeg råber til dig, skynd dig at komme til mig,
 lyt til mig, når jeg råber til dig.
 Tag imod min bøn som et røgelsesoffer
 og mine løftede hænder som et aftenoffer!

Herre, sæt vagt ved min mund,
 vogt mine læbers dør!
 Vend ikke mit hjerte til det onde,
 så jeg handler skændigt og ugudeligt
 sammen med mennesker, der handler ondt;
 lad mig ikke deltage i deres måltider!

Den retfærdige kan slå mig i kærlighed og irettesætte mig
 men uretfærdiges olie skal ikke smykke mit hoved,
 jeg anklager stadig deres ondskab.

Deres herskere skal styrtes ned over klippen,
og man skal erfare, at mine ord var gode.
Som når man pløjer og bryder jorden op,
skal deres knogler spredes ved dødsrigets gab.

Mod dig, Gud Herre, retter jeg mit blik,
hos dig søger jeg tilflugt, læg ikke mit liv øde!
Bevar mig fra den fælde, de sætter for mig,
og fra forbrydernes snarer.
Lad de uretfærdige falde i deres eget net,
mens jeg alene går fri.
Halleluja.

Salme 142 (141)

Jeg råber højt til Herren,
jeg beder Herren om nåde.
Jeg udøser min klage for ham,
fortæller ham om min nød.
Når mit mod svigter,
så kender du min sti.
På vejen, hvor jeg går,
sætter de fælder for mig.
Jeg ser til højre og spejder,
men ingen vil kendes ved mig.
Jeg har ingen steder at flygte hen,
ingen bekymrer sig om mig.

Jeg råber til dig, Herre,
jeg siger: Du er min tilflugt,
min lod i de levendes land.
Lyt til min klage,
for jeg er helt hjælpeløs,
red mig fra dem, der forfølger mig,
for de er stærkere end jeg.

Før mig ud af fængslet,
så jeg kan takke dit navn.
De retfærdige samler sig om mig,
for du handler vel imod mig.
Halleluja.

Salme 146 (145)

Min sjæl, lovpris Herren!
Jeg vil lovprise Herren, så længe jeg lever,
jeg vil lovsynge min Gud, så længe jeg er til.

Stol ikke på stormænd,
på mennesker, de kan ikke frelse.
De udånder og vender tilbage til jorden,
og den dag er deres planer blevet til intet.
Lykkelig den, hvis hjælp er Jakobs Gud,
hvis håb står til Herren, hans Gud,
ham som har skabt himlen og jorden
og havet med alt, hvad de rummer,
ham som bevarer sin troskab til evig tid,
som skaffer de undertrykte ret
og giver de sultne føde.

Herren sætter de fangne i frihed,
Herren åbner de blindes øjne,
Herren rejser de nedbøjede,
Herren elsker de retfærdige.
Herren beskytter de fremmede,
han bringer faderløse og enker på fode,
men fører de ugudelige på vildspor.

Herren er konge for evigt,
din Gud, Zion, i slægt efter slægt.

Halleluja.

*Salme 147 (146-147)**(146)*

Det er godt at lovsyng vor Gud,
det er herligt med dejlig lovprisning.

Herren genopbygger Jerusalem
og samler Israels fordrevne.
Han læger dem, hvis hjerte er knust,
og forbinder deres sår.
Han bestemmer stjernernes tal
og kalder dem alle ved navn.
Vor Herre er stor, mægtig i styrke,
hans indsigt er uden mål.
Herren bringer de hjælpeløse på fode,
men de uretfærdige slår han til jorden.

Stem i med takkesang til Herren,
lovsyng vor Gud til citer!
Han dækker himlen med skyer,
han skaffer jorden regn,
han lader græs spire frem på bjergene.
Han giver kvæget dets føde,
og ravnene, hvad de skriger efter.
Herren bryder sig ikke om hestens styrke,
han glæder sig ikke over menneskets muskelkraft,
men han glæder sig over dem, der frygter ham,
og som venter på hans trofasthed.
Halleluja.

(147)

Jerusalem, lovsyng Herren!
Lovpris din Gud, Zion!
For han har gjort dine portslåer stærke
og velsignet dine sønner i dig.
Han skaber fred i dit land

og mætter dig med hvedens fedme.
 Han sender sit ord ud over jorden,
 hurtigt løber hans befaling.
 Han lader sneen falde, som var det uld,
 og spreder rim, som var det aske,
 han slynger hagl, som var det brødkrummer;
 hvem kan holde stand mod kulden fra ham?
 Når han sender sit ord, smelter sneen,
 når han lader vinden blæse, risler vandene igen.
 Han forkynnder sit ord for Jakob,
 sine love og bud for Israel.
 Det har han ikke gjort for noget andet folk,
 de kender ikke hans bud.
 Halleluja.

Lukasevangeliet 2,25-32

I Jerusalem var der en mand ved navn Simeon; han var retfærdig og from og ventede Israels trøst. Helligånden var over ham, og den havde åbenbaret for ham, at han ikke skulle se døden, før han havde set Herrens salvede. Tilskyndet af Ånden kom han til templet, og da forældrene kom ind med barnet Jesus for at gøre med ham, som det var sædvane efter loven, tog han barnet i sine arme og lovpriste Gud:

Herre, nu lader du din tjener gå bort med fred efter dit ord.

For mine øjne har set din frelse,

som du har beredt for alle folk:

Et lys til åbenbaring for hedninger

og en herlighed for dit folk Israel.

Ære være Gud i evighed.

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Se, jeg skal til at stå foran den retfærdige dommer i angst og bæven pga. mine mange misgerninger. For livet, der er forløbet med fornøjelser, fortjener dommen.

Men omvend dig, min sjæl, så længe du er her på jorden. For støvet i graven lovpriser ikke; i døden er der ikke nogen, der husker; ingen der takker i dødsriget.

Men rejs dig fra dovenskabs leje, bønfold frelseren bodfærdigt og sig:

Gud, forbarm dig over mig og frels mig.

(*Doksa patri*) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Hvis dette liv varede ved, og denne verden var evig, så havde du en god undskyldning, min sjæl. Men når dine onde gerninger og afskyelige laster blotlægges for den retfærdige dommer, hvad vil du da svare, du som er henkastet på syndens leje og eftergiven i at styre dit legeme?

Kristus, vor Gud, for din frygtelige domstol skælver jeg, for dit dommersæde ydmyger jeg mig, og for din guddoms stråleskær er jeg ængstelig. For jeg er en smudsig tølper, der ligger på min seng og tager let på mit liv.

Men jeg vil følge tolderens eksempel, slå mig for brystet og sige: »Gud, tilgiv mig synder«. ²³

(*Kai nyn*) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

O rene jomfru, lad din beskyttende hjælp overskygge din tjener i hast, fjern de onde tankers bølger fra mig og væk min syge sjæl til bøn og årvågenhed, for den er sunket ned i dyb slummer.

For du er en magtfuld moder, barmhjertig og hjælpsom, moder til livets kilde, min konge og min Gud, Jesus Kristus, mit håb.

²³ Lukas 18,13

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Herre, bevar os nådigt uden synd på denne dag.

Velsignet være du, Herre, vore fædres Gud, som lader velsignelsen vokse. Dit hellige navn er fuld af herlighed til evig tid. Amen.

Lad din barmhjertighed imod os være ligeså stor som vor tilid til dig, Herre. For alles øjne ser forventningsfuldt på dig; du giver dem deres føde til tiden.²⁴

Hør os, Gud, vor Frelser, hele jordens håb.

Du, Herre, bevarer os og redder os fra denne slægt og til evig tid. Amen.

Velsignet være du, Herre, lær mig din retfærdighed.

Velsignet være du, Herre, lad mig forstå dine bud.

Velsignet være du, Herre, oplys mig om din nåde.

Herre, din barmhjertighed varer til evig tid.

Herre, forkast ikke dine hænders værk,

for du, Herre, har været min tilflugt fra slægt til slægt.

Jeg bad til Herren og sagde:

Forbarm dig over mig og frels min sjæl, for jeg har syndet imod dig.

Herre, jeg har taget min tilflugt til dig, så frels du mig!

Lær mig at gøre din vilje, for du er min Gud.

Hos dig er livets kilde, og i dit lys, Herre, skuer vi lyset.²⁵

Lad din barmhjertighed komme over dem, som kender dig, og din retfærdighed over de oprigtige af hjertet.

Dig tilkommer velsignelse, lovprisning og ære,

Fader, Søn og Helligånd,

som i begyndelsen så nu og altid og i evighedernes evighed.

Amen.

Det er godt at bekende sig til Herren,

og at lovsynge dit navn, du ophøjede.

²⁴ Salme 104,27

²⁵ Salme 36,10

Om morgenen kundgøres din barmhjertighed
og hver nat din retfærdighed.

SÅ SIGES:

TRISHAGION (SIDE 48)

TROSBEKENDELSEN (SIDE 49)

KYRIE ELEISON 41 GANGE

HELLIG, HELLIG, HELLIG (SIDE 50)

FADERVOR

Absolutionsbøn:

Herre, forlad os alt, hvad vi idag har syndet imod dig i tanke,
ord og gerning – eller med andre sanser – og tilgiv os for
dit hellige navns skyld, for du er god og menneskekærlig.
Gud, skænk os en fredelig nat og en ren og rolig søvn. Send os
fredens engel til at beskytte os imod alt ondt, al plage og al
fjendens fristelser – ved nåde, barmhjertighed og menne-
skekærlighed fra din enbårne Søn, Vor Herre-Gud-og-Frel-
ser Jesus Kristus, ved hvem der tilkommer dig pris, ære og
styrke sammen med ham (Sønnen) og Helligånden, Leven-
degøreren, af samme væsen som dig, – nu og altid og i
evighedernes evighed. Amen.

Bønnen side 51 slutter hver time.

Forhængets bøn²⁶

(Forbeholdt munkene – munkenes komplet)

(Tidebønnen begynder med indledningen side 23)

SÅ SIGES:

Jeg frembærer forhængsbønnens lovprisning til Kristus, min konge og min Gud. Og jeg beder ham tilgive mig mine synder.

Følgende Davidssalmer bedes:

Sl. 4	Svar mig, når jeg råber <i>se side 30</i>
Sl. 6	Herre, straf mig ikke i din vrede <i>se side 32</i>
Sl. 13 (12)	Hvor længe vil du dog glemme mig, Herre
<i>se side 35</i>
Sl. 16 (15)	Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig <i>se side 36</i>
Sl. 25 (24)	Jeg længes efter dig, Herre <i>se side 38</i>
Sl. 27 (26)	Herren er mit lys og min frelse <i>se side 39</i>
Sl. 67 (66)	Gud være os nådig og velsigne os <i>se side 42</i>
Sl. 70 (69)	Vær nådig, Gud, og red mig <i>se side 43</i>
Sl. 23 (22)	Herren er min hyrde <i>se side 54</i>
Sl. 30 (29)	Herre, jeg priser dig <i>se side 57</i>
Sl. 43 (42)	Skaf mig ret, Gud <i>se side 61</i>
Sl. 57 (56)	Vær mig nådig, Gud, vær mig nådig <i>se side 69</i>
Sl. 86 (85)	Vend dit øre mod mig; Herre, og svar mig <i>se side 75</i>
Sl. 91 (90)	Den der sidder i den Højestes skjul <i>se side 77</i>
Sl. 97 (96)	Herren er konge! Jorden skal juble <i>se side 84</i>
Sl. 110 (109)	Herren sagde til min herre <i>se side 88</i>
Sl. 116 (114)	Jeg elsker Herren <i>se side 91</i>
Sl. 116 (115)	Jeg troede, derfor talte jeg <i>se side 92</i>

²⁶ Bedes foran forhæng, der er trukket for døren ind til sanktuariet.

- Sl. 121 (120) Jeg løfter mine øjne mod bjergene *se side 101*
 Sl. 129 (128) De angreb mig hårdt fra min ungdom *se side 106*
 Sl. 130 (129) Fra det dybe råber jeg til dig, Herre *se side 110*
 Sl. 131 (130) Herre, mit hjerte er ikke hovmodigt *se side 111*
 Sl. 132 (131) Herre, husk David *se side 111*
 Sl. 133 (132) Hvor er det godt og herligt *se side 113*
 Sl. 134 (133) Pris Herren, alle hans tjenere *se side 113*
 Sl. 137 (136) Ved Babylons floder sad vi og græd *se side 113*
 Sl. 141 (140) Herre, jeg råber til dig, skynd dig at komme til mig
se side 115
 Sl. 146 (145) Min sjæl, lovpris Herren *se side 117*
 Sl. 119 (118) v. 153-176 Se min nød, og red mig *se side 139*

Johannesevangeliet 6,15-23

Jesus forstod nu, at de ville komme og tvinge ham med sig for at gøre ham til konge, og han trak sig atter tilbage til bjerget, helt alene.

Da det var blevet aften, gik hans disciple ned til søen og gik om bord i en båd for at tage over til Kapernaum på den anden side af søen. Det var allerede blevet mørkt, og Jesus var endnu ikke kommet. Søen var i oprør, for der blæste en hård vind. Da de havde tilbagelagt femogtyve til tredive stadier, ser de Jesus gå på søen og nærme sig båden, og de blev grebet af frygt. Men Jesus sagde til dem: »Det er mig, frygt ikke!« Så ville de tage ham op i båden, og straks var båden fremme ved den søbred, de var på vej til.

Næste dag indså folkeskaren, som stod på den anden side af søen, at der kun havde været én båd dér, og at Jesus ikke var taget af sted sammen med sine disciple i den båd, men at disciplene var taget af sted alene. Fra Tiberias kom der andre både hen i nærheden af det sted, hvor de havde spist brødet, efter at Herren havde takket.

Ære være Gud i evighed.

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Herre, du kender min fjendes vagtsomhed, og min svage natur
er du bekendt med, min skaber.

Jeg lægger min ånd i dine hænder. Dæk mig med dine gode
vinger, så jeg ikke sover ind i døden. Oplys mine øjne med
dit mægtige ord, og lad mig altid stå op for at lovprise dig.
For du alene er god og menneskekærlig.

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Herre, din dommedag er frygtelig!

Da forsamlers folkene sig,
englene tager opstilling,
seglet bliver åbnet,
gerningerne afsløres,
og tankerne prøves.

Hvad bliver da dommen for mig, som er fastholdt i synden?
Hvem skal slukke mig ildens flamme, hvem skal oplyse mit
mørke,

hvis ikke du forbarmer dig over mig, Herre? For du har med-
følelse med mennesket.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Gudsføderske, vi har samlet vores tillid hos dig, så vi ikke skal
blive til skamme, men blive frelst.

Da vi har fået del i din hjælp og din forbøn, du rene og fuld-
komne, så frygter vi ikke, men fordriver vore fjender og
spreders dem.

Vi tager din stærke hjælp på som et skjold, der beskytter i alle
forhold.

Vi beder og bønfaller dig højlydt:

Gudsføderske, red os ved din forbøn og opvæk os af den mør-
ke søvn til lovprisning i Guds kraft – han som blev menne-
ske ved dig.

SÅ SIGES:**TRISHAGION (SIDE 48)****TROSBEKENDELSEN (SIDE 49)****KYRIE ELEISON 41 GANGE****HELLIG, HELLIG, HELLIG (SIDE 50)****FADERVOR*****Absolutionsbøn:***

Herre og Mester, Jesus Kristus, vor Gud,

giv os hvile i vor søvn,

ro i vort legeme,

renhed i vor sjæl,

og bevar os fra syndens sorte mørke.

Lad smerternes strøm dulmes,

legemets hede slukkes,

og tilintetgør kroppens uro.

Skænk os en vågen forstand,

ydmyge tanker,

en dydig levevis,

en utilsmudset seng,

et rent leje.

Lad os stå op til nattens og morgenens lovprisning,

udholdende i dine bud,

og altid med mindet om dine domme bevaret i vort sind.

Giv os at lovsynge dig hele natten,

så vi velsigner dit hellige, herlige og pragtfulde navn

sammen med din gode Fader og Helligånden, Levende-

gøreren, nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Midnatsbønnen (Matutin)

Forordnet i anledning af vor forløseres 3 bønner i Gethsemana have. Bønnen modsvarer profetens ord i salmen: »Ved midnat står jeg op og takker dig for dine retfærdige bud«.²⁷

1. Tjeneste:

(Tidebønnen begynder med indledningen side 23)

SÅ SIGES:

Stå op, lysets sønner, og lad os lovprise magternes Herre, så han viser os nåde og frelser vore sjæle.

Når vi står legemligt foran dig, så fjern ligegyldighedens søvn fra vort sind.

Herre, giv os årvågenhed, så vi forstår, hvorledes vi skal stå foran dig i bønnens time, sende en passende lovprisning op til dig og vinde tilgivelse for vore mange synder.

(Doksa soi) Ære være dig, du menneskekærlige.

»Pris Herren, alle hans tjenere,

I som står i Herrens tempel nat efter nat.

Løft jeres hænder mod helligdommen

og pris Herren!

Herren velsigne dig fra Zion,

han som skabte himlen og jorden.«²⁸

(Doksa soi) Ære være dig, du menneskekærlige.

»Gid mit klageråb må nå dig, Herre,

giv mig indsigt efter dit ord!

Gid min tryglen må komme til dig,

red mig efter dit ord!

²⁷ Salme 119,62

²⁸ Salme 134

Fra mine læber strømmer lovsang,
 for du lærer mig dine love.
 Min tunge skal lovsynge dit ord,
 for alle dine befalinger er retfærdige.
 Gid din hånd må komme mig til hjælp,
 for jeg har valgt dine forordninger.
 Jeg længes efter din frelse, Herre,
 og din lov er min opmuntring.
 Gid jeg må leve og lovprise dig,
 gid dine bud må være mig til hjælp!
 Flakker jeg om som et vildfarent får,
 led da efter din tjener,
 for jeg glemmer ikke dine befalinger.«²⁹

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, nu og altid og i
 evighedernes evighed. Amen.

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, fra nu af og i al
 evighed. Amen.

Ære være dig, du gode og menneskekærlige.

Hilset være din moder, jomfru Maria, tillige med alle dine
 helgener.

Ære være dig, hellige Treenighed, forbarm dig over os.

Stå op, Gud, og dine fjender spredes,

alle de, der hader dit hellige navn, flygter for dit ansigt.

Men lad dit folk velsignes og blive til tusinder, ja titusinder,
 som gør din vilje.

Herre, åben mine læber, og min mund skal forkynde din pris.
 Amen. Halleluja.

SÅ SIGES:

Jeg frembærer den velsignede midnatsbøns lovprisning til
 Kristus, min konge og min Gud. Og jeg beder ham tilgive
 mig mine synder.

²⁹ Salme 119 v. 169-176

Der bedes følgende salmer:

- Sl. 3 Herre, hvor er mine fjender mange
se side 30
- Sl. 6 Herre, straf mig ikke i din vrede se side 32
- Sl. 13 (12) Hvor længe vil du dog glemme mig, Herre se side 35
- Sl. 70 (69) Vær nådig, gud, og red mig se side 43
- Sl. 86 (85) Vend dit øre mod mig, Herre, og svar mig se side 75
- Sl. 91 (90) Den der sidder i den Højestes skjul se side 77
- Sl. 117 (116) Lovpris Herren, alle folkeslag se side 98
- Sl. 118 (117) Tak Herren, for han er god se side 98

Salme 119 (118)

Lykkelig den, hvis færd er fuldkommen,
og som vandrer efter Herrens lov.
Lykkelig den, der overholder hans formaninger
og søger ham af hele sit hjerte.
Han gør ikke uret,
men vandrer ad hans veje.
Du har givet dine forordninger,
de skal nøje overholdes.
Gid min færden må være sikker,
så jeg holder dine love.
Da bliver jeg ikke til skamme,
når jeg har alle dine befalinger for øje.
Jeg takker dig af et oprigtigt hjerte,
fordi jeg må lære dine retfærdige bud.
Jeg holder dine love,
svigt mig ikke!
(*Doksa soi*) Ære være dig, du menneskekærlige.

Hvordan holder den unge sin sti ren?
Ved at følge dine ord!
Af hele mit hjerte søger jeg dig,

led mig ikke vild fra dine befalinger.
Jeg gemmer dit ord i mit hjerte,
for ikke at synde mod dig.
Lovet være du, Herre,
lær mig dine lovbud!
Med mine læber opregner jeg
alle de bud, du har givet.
Jeg glæder mig over at følge dine formaninger
som over alverdens rigdom.
Jeg grunder over dine forordninger
og har dine veje for øje.
Jeg opmuntres ved dine love
og glemmer ikke dine ord.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Gør vel imod din tjener, så jeg må leve,
da vil jeg følge dine ord.
Luk mine øjne op,
så jeg kan iagttage underne i din lov.
Jeg er en fremmed på jorden,
skjul ikke dine befalinger for mig!
Altid hentæres min sjæl
af længsel efter dine bud.
Du truer de overmodige;
forbandede er de, der forvilder sig fra dine befalinger.
Tag hån og foragt bort fra mig,
for jeg overholder dine formaninger.
Selv når stormænd sidder og taler om mig,
grunder din tjener over dine love.
Ja, dine formaninger er min opmuntring,
de er mine rådgivere.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Min sjæl klæber til støvet,
hold mig i live efter dit ord!
Jeg har fortalt dig om min færd, og du svarede mig.

Lær mig dine love,
 giv mig indsigt i dine forordningers vej,
 så jeg kan grunde over dine undere.
 Min sjæl er plaget af bekymring,
 rejs mig efter dit ord!
 Hold falskheds vej borte fra mig,
 og giv mig i nåde din lov!
 Jeg vælger sandhedens vej,
 jeg har dine bud for øje.
 Jeg holder fast ved dine formaninger, Herre,
 gør mig ikke til skamme!
 Ad den vej, du befaler, vil jeg løbe,
 for du har gjort mit hjerte fri.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Herre, vis mig dine loves vej,
 så vil jeg følge den helt og fuldt.
 Giv mig indsigt, så jeg overholder din lov
 og holder den af hele mit hjerte.
 Før mig ad den sti, du befaler,
 for den holder jeg af.
 Vend mit hjerte til dine formaninger
 og ikke til vinding!
 Vend mine øjne bort fra løgn,
 hold mig i live på dine veje!
 Bekræft dit ord for din tjener,
 så jeg må frygte dig.
 Hold den hån, jeg frygter, borte fra mig,
 for dine bud er gode.
 Jeg længes efter dine forordninger,
 hold mig i live i din retfærdighed!
Ære være dig, du menneskekærlige.

Lad din godhed nå mig, Herre,
 og din frelse, efter dit eget ord,
 så jeg har svar til den, der spotter mig,

for jeg stoler på dit ord.
Riv ikke sandhedens ord ud af min mund,
for jeg sætter mit håb til dine bud.
Jeg vil holde din lov til stadighed,
evigt og altid.
Jeg kan vandre i åbent land,
for jeg søger dine forordninger.
Jeg vil tale om dine formaninger til konger
uden at blive til skamme.
Jeg opmuntres ved dine befalinger,
som jeg elsker.
Jeg løfter mine hænder mod dine befalinger,
som jeg elsker,
og jeg grunder over dine love.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Husk det ord til din tjener,
som du har givet mig at håbe på.
Det trøster mig i min elendighed,
for dit ord holder mig i live.
De overmodige spotter mig uden ophør,
men jeg viger ikke fra din lov.
Jeg husker på dine bud fra gamle dage,
og så finder jeg trøst, Herre.
Jeg er grebet af en glødende vrede over de ugudelige, der
svigter din lov.
Dine love er blevet mine sange
i det hus, hvor jeg bor som fremmed.
Om natten husker jeg på dit navn, Herre,
og jeg vil holde din lov;
sådan har jeg det,
for jeg overholder dine forordninger.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Herren er min lod,
jeg lover at følge dine ord.

Jeg trygler dig af hele mit hjerte:
Vær mig nådig efter dit ord!
Jeg har gennemtænkt mine veje,
og jeg vil rette mine skridt efter dine formaninger.
Uden tøven iler jeg
for at holde dine befalinger.
Ugudeliges bånd snærer mig,
men jeg glemmer ikke din lov.
Ved midnat står jeg op og takker dig
for dine retfærdige bud.
Jeg er ven med alle, der frygter dig,
og som holder dine forordninger.
Herre, din godhed fylder jorden,
lær mig dine love!
Ære være dig, du menneskekærlige.

Du har handlet godt mod din tjener
efter dit ord, Herre.
Giv mig dømmekraft og kundskab,
for jeg stoler på dine befalinger.
Før jeg blev ydmyget, for jeg vild,
men nu følger jeg dit ord.
Du er god, og du handler godt,
lær mig dine love!
De overmodige sværter mig med løgn,
men af hele mit hjerte overholder jeg dine forordninger.
Deres hjerte er sløvt af fedt,
men jeg glædes ved din lov.
Det var en lykke for mig, at jeg blev ydmyget,
så jeg kunne lære dine love.
Den lov, du har givet, er bedre for mig
end tusind stykker guld og sølv.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Dine hænder skabte og formede mig,
giv mig indsigt, så jeg kan lære dine befalinger.

De, der frygter dig, ser mig og glæder sig,
 for jeg sætter mit håb til dit ord.
 Herre, jeg ved, at dine bud er retfærdige,
 i din trofasthed ydmygede du mig.
 Lad din godhed være min trøst
 efter dit ord til din tjener.
 Lad din barmhjertighed nå mig, så jeg må leve,
 for din lov er min opmuntring.
 De overmodige skal beskæmmes, for med urette krænker
 de mig,
 men jeg grunder over dine forordninger.
 Lad dem, der frygter dig, vende sig til mig,
 dem der kender dine formaninger.
 Gid jeg helhjertet må følge dine love,
 for at jeg ikke skal beskæmmes.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Jeg går til af længsel efter din frelse,
 jeg sætter mit håb til dit ord.
 Mine øjne stirrer sig trætte efter dit ord,
 hvornår vil du dog trøste mig?
 Jeg er som en lædersæk, der er hængt til rygning,
 men dine love glemmer jeg ikke.
 Hvor mange er din tjeners dage?
 Hvornår fælder du dom over dem, der forfølger mig?
 De overmodige, som ikke lever efter din lov,
 har gravet faldgruber for mig.
 Alle dine befalinger er pålidelige,
 hjælp mig, de forfølger mig med urette.
 De har næsten gjort det af med mig på jorden,
 men jeg svigter ikke dine forordninger.
 Hold mig i live i din godhed,
 så skal jeg overholde de formaninger, du har givet.
Ære være dig, du menneskekærlige.

I evighed, Herre,
 står dit ord fast i himlen,
 din trofasthed varer i slægt efter slægt.
 Du grundfæstede jorden, så den stod fast.
 Dine bud består endnu i dag,
 for alle ting må tjene dig.
 Havde din lov ikke været min opmuntring,
 var jeg gået til grunde i min elendighed.
 Jeg vil aldrig glemme dine forordninger,
 for ved dem holder du mig i live.
 Dig hører jeg til, frels mig,
 for jeg søger dine forordninger.
 De ugudelige lurar på at tilintetgøre mig,
 men jeg giver agt på dine formaninger.
 Jeg ser en grænse for alt, der er fuldentt,
 men din befaling rækker uendelig vidt.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Hvor jeg elsker din lov,
 hele dagen er den i mine tanker.
 Dine befalinger gør mig visere end mine fjender,
 for de er til stadighed hos mig.
 Jeg har mere indsigt end alle mine lærere,
 for jeg har dine formaninger i tankerne.
 Jeg har mere forstand end de gamle,
 for jeg overholder dine forordninger.
 Jeg holder mine fødder fra alle onde veje,
 så jeg kan følge dine ord.
 Jeg viger ikke fra dine bud,
 for du har selv lært mig dem.
 Hvor er dit ord sødt for min gane,
 sødere end honning i min mund.
 Af dine forordninger får jeg forstand,
 derfor hader jeg alle falskheds veje.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Dine ord er en lygte for min fod,
et lys på min sti.
Jeg har svoret, og det står jeg ved,
at jeg vil holde dine retfærdige bud.
Jeg er blevet dybt ydmyget,
Herre, hold mig i live efter dit ord.
Herre, tag imod frivilligofrene fra min mund,
og lær mig dine bud.
Jeg sætter altid livet på spil,
men din lov glemmer jeg ikke.
De ugudelige lægger fælder for mig,
men jeg forvilder mig ikke fra dine forordninger.
Jeg har gjort dine formaninger til min evige ejendom, for
de er mit hjertes fryd.
Jeg har vendt mit hjerte til at følge dine love
fuldt og helt, i evighed.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Jeg hader de vankelmodige,
men jeg elsker din lov.
Du er mit skjul og mit skjold,
jeg sætter mit håb til dit ord.
Vig fra mig, I onde,
jeg vil overholde min Guds befalinger.
Styrk mig efter dit ord, så jeg må leve,
gør ikke mit håb til skamme.
Støt mig, så jeg bliver reddet,
så vil jeg altid se hen til dine love.
Du forkaster alle, der forvilder sig fra dine love, deres svig
fører til falskhed.
Du lader alle jordens ugudelige ende som slagger,
derfor elsker jeg dine formaninger.
Jeg gyser af rædsel for dig,
og jeg frygter for dine domme.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Jeg øver ret og retfærdighed,
 overlad mig ikke til mine undertrykkere!
 Stå inde for din tjeners lykke,
 lad ikke de overmodige undertrykke mig!
 Mine øjne stirrer sig trætte efter din frelse
 og efter dit retfærdige ord.
 Vis godhed mod din tjener,
 og lær mig dine love!
 Jeg er din tjener, giv mig indsigt,
 så jeg kan lære dine formaninger at kende.
 Det er tid at gribe ind, Herre,
 de har brudt din lov.
 Derfor elsker jeg dine befalinger
 mere end det reneste guld.
 Derfor følger jeg nøje alle dine forordninger,
 jeg hader alle falskheds veje.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Dine love er underfulde,
 derfor overholder jeg dem.
 Dine ord giver lys, når de åbner sig,
 og giver de uerfarne forstand.
 Tørstende åbner jeg munden,
 for jeg higer efter dine befalinger.
 Vend dig til mig, og vær mig nådig,
 det er deres ret, som elsker dit navn.
 Styr mine skridt ved dit ord,
 lad ingen uret få magten over mig!
 Fri mig fra menneskers undertrykkelse,
 så vil jeg holde dine forordninger.
 Lad dit ansigt lyse over din tjener,
 og lær mig dine love!
 Tårer strømmer fra mine øjne,
 fordi de ikke holder din lov.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Du er retfærdig, Herre,
og dine bud er retskafne.
Du har givet dine formaninger i retfærdighed
og i stor trofasthed.
Min lidenskab fortærer mig,
fordi mine fjender har glemt dine ord.
Dit ord er gennemlutret,
og din tjener elsker det.
Jeg er ringe og foragtet,
men dine forordninger har jeg ikke glemt.
Din retfærdighed er retfærdig i evighed,
og din lov er sandhed.
Trængsel og nød har ramt mig,
men dine befalinger er min opmuntring.
Dine formaninger er retfærdige i evighed,
giv mig indsigt, så jeg kan leve!
Ære være dig, du menneskekærlige.

Jeg råber af hele mit hjerte, svar mig, Herre,
jeg vil overholde dine love.
Jeg råber til dig, frels mig,
så vil jeg overholde dine formaninger.
Tidligt om morgenen råber jeg om hjælp,
jeg sætter mit håb til dit ord.
Mine øjne er vågne i nattetimerne,
og jeg grunder over dit ord.
Hør mit røb i din godhed,
Herre, hold mig i live ved dine bud!
De, der jager efter skændsel, er nær,
de er langt borte fra din lov.
Du er nær, Herre,
og alle dine befalinger er sandhed.
For længst ved jeg fra dine formaninger,
at du har grundfæstet dem for evigt.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Se min nød, og red mig,
 for jeg har ikke glemt din lov.
 Før min sag, og udfri mig,
 hold mig i live ved dit ord.
 Frelsen er langt borte fra de ugudelige,
 for de søger ikke dine love.
 Herre, din barmhjertighed er stor,
 hold mig i live efter dine bud!
 Mine forfølgere og modstandere er mange,
 men jeg viger ikke fra dine formaninger.
 Jeg ser de troløse og væmmes,
 for de følger ikke dit ord.
 Se, hvor jeg elsker dine forordninger,
 Herre, hold mig i live i din godhed!
 Summen af dine ord er sandhed,
 og alle dine retfærdige bud gælder i evighed.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Stormænd forfølger mig uden grund,
 men mit hjerte skælver for dine ord.
 Jeg fryder mig over dit ord
 som en, der får et vældigt bytte.
 Jeg hader og afskyr løgn,
 men jeg elsker din lov.
 Syv gange daglig priser jeg dig
 for dine retfærdige bud.
 Stor er lykken for dem, der elsker din lov,
 intet får dem til at snuble.
 Jeg håber på din frelse, Herre,
 og jeg følger dine befalinger.
 Jeg overholder dine formaninger
 og elsker dem højt.
 Jeg overholder dine forordninger og formaninger,
 for alle mine veje har du for øje.
Ære være dig, du menneskekærlige.

Gid mit klageråb må nå dig, Herre,
 giv mig indsigt efter dit ord!
 Gid min tryglen må komme til dig,
 red mig efter dit ord!
 Fra mine læber strømmer lovsang,
 for du lærer mig dine love.
 Min tunge skal lovsynge dit ord,
 for alle dine befalinger er retfærdige.
 Gid din hånd må komme mig til hjælp,
 for jeg har valgt dine forordninger.
 Jeg længes efter din frelse, Herre,
 og din lov er min opmuntring.
 Gid jeg må leve og lovprise dig,
 gid dine bud må være mig til hjælp!
 Flakker jeg om som et vildfarent får,
 led da efter din tjener,
 for jeg glemmer ikke dine befalinger.
 Halleluja.

Mattæusevangeliet 25,1-13

Da skal Himmeriget ligne ti brudepiger, som tog deres lamper og gik ud for at møde brudgommen. Fem af dem var tåbelige, og fem var kloge. De tåbelige tog deres lamper med, men ikke olie. De kloge tog både deres lamper med og olie i deres kander. Da brudgommen lod vente på sig, blev de alle sammen døsige og faldt i søvn. Men ved midnat lød råbet: Brudgommen kommer, gå ud og mød ham! Da vågnede alle pigerne og gjorde deres lamper i stand. Og de tåbelige sagde til de kloge: Giv os noget af jeres olie, for vore lamper går ud. Men de kloge svarede: Nej, der er ikke nok til både os og jer. Gå hellere hen til købmanden og køb selv. Men da de var gået hen for at købe, kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham ind i bryllupssalen, og døren blev lukket. Siden kom også de

andre piger og sagde: Herre, herre, luk os ind! Men han svarede: Sandelig siger jeg jer, jeg kender jer ikke. Våg derfor, for I kender hverken dagen eller timen.

Ære være Gud i evighed.

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Se, brudgommen kommer ved midnat. Lykkelig den tjener, som han finder vågen.

Men den, som han finder uopmærksom, er ikke værdig til at gå ind sammen med ham.

Min sjæl, se til at du ikke sover for tungt, så du kastes ud af himmerig.

Men våg og råb:

Hellig, hellig, hellig er du, o Gud. Forbarm dig over os for Gudsføderskens skyld.

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Min sjæl, begrib denne frygtelige dag, vågn op og tænd din lampe med glædens olie. For du ved ikke, hvornår råbet lyder til dig: Se, brudgommen er nær!

Så pas på, min sjæl, at du ikke falder i søvn, så du skal stå udenfor og banke på ligesom de 5 uforstandige brudepiger.

Men våg og bed, at du kan møde Herren Kristus med fed olie, så han nådigt giver dig del i sin herlige, sande og guddommelige bryllupsfest.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Gudsføderske, jomfru Maria, du er vor frelses ringmur, den faste og ubrydelige borg.

Tilintetgør fjendernes onde planer og vend dine tjeneres sorg til glæde.

Beskærm vor by, kæmp for vore konger og gå i forbøn for freden i verden.

For du er vort håb, Gudsføderske.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Himmelske konge, Trøster, Sandheds Ånd, som er tilstede
overalt og fylder alt, de gode tings skat og livets giver.
Kom, træd venligst ind hos os og rens os fra al urenhed, du
gode, og frels vore sjæle.

(*Doksa patri*) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Ligesom du var sammen med dine disciple, o Frelser, og gav
dem fred – kom også og vær sammen med os og giv os din
fred. Frels os og red vore sjæle.

(*Kai nyn*) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Når vi står i dit hellige tempel – regnes vi som stående i
himlen.

O Gudsføderske, du er himlens port, åben nådens dør for os.

SÅ SIGES:

KYRIE ELEISON 41 GANGE

HELLIG, HELLIG, HELLIG

FADERVOR

2. Tjeneste:

*Alle salmerne fra Vesperen³⁰ reciteres, undtagen Sl. 117 & 118
(116 & 117)*

Lukasevangeliet 7,36-50

*En af farisæerne indbød Jesus til at spise hos sig, og han gik ind i
farisæerens hus og tog plads ved bordet. Nu var der en kvinde,
som levede i synd i den by. Da hun fik at vide, at han sad til
bords i farisæerens hus, gik hun derhen med en alabastkrukke
fuld af olie, stillede sig grædende bag ham ved hans fødder og
begyndte at væde hans fødder med sine tårer og tørrede dem
med sit hår, og hun kyssede hans fødder og salvede dem med*

³⁰ Side 98 f.

olien. Da farisæeren, som havde indbudt ham, så det, tænkte han ved sig selv: »Hvis den mand var profet, ville han vide, hvad det er for en slags kvinde, der rører ved ham, at det er én, der lever i synd.« Jesus sagde da til ham: »Simon, jeg har noget at sige dig.« Han svarede: »Sig det, Mester!« »En pengeudlåner havde to skyldnere. Den ene skyldte fem hundrede denarer, den anden halvtreds. Da de ikke havde noget at betale med, eftergav han dem begge deres gæld. Hvem af dem vil så elske ham mest?« Simon svarede: »Den, han eftergav mest, vil jeg tro.« Jesus sagde: »Det har du ret i.« Og vendt mod kvinden sagde han til Simon: »Ser du denne kvinde? Jeg kom ind i dit hus; du gav mig ikke vand til mine fødder; men hun har vædet mine fødder med sine tårer og tørret dem med sit hår. Du gav mig ikke noget kys; men hun er blevet ved med at kysse mine fødder, siden jeg kom herind. Du salvede ikke mit hoved med salve, men hun har salvet mine fødder med olie. Derfor siger jeg dig: Hendes mange synder er tilgivet, siden hun har elsket meget. Den, der kun får lidt tilgivet, elsker kun lidt.« Og han sagde til hende: »Dine synder er tilgivet.« De andre ved bordet begyndte at tænke ved sig selv: »Hvem er han, som endog tilgiver synder?« Men han sagde til kvinden: »Din tro har frelst dig. Gå bort med fred!«

Ære være Gud i evighed.

SÅ SIGES:

Herre, giv mig lige så mange tårekilder, som du dengang gav synderinden. Gør mig værdig til at væde dine fødder, som befriede mig fra vildfarelsens vej.

Jeg vil bringe dig fremragende olie og skaffe mig et rent liv gennem omvendelse, så jeg kan høre denne frydefulde stemme: »Din tro har frelst dig« ³¹

(*Doksa patri*) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

³¹ Lukas 7,50

Når jeg bemærker mine mange onde gerninger, og tanken om den frygtelige dommedag falder mig ind, så gribes jeg af skælven og flygter hen til dig, du menneskekærlige.
Vend ikke dit ansigt fra mig. Jeg bønfaller dig, du som alene er uden synd.

Skænk min stakkels sjæl ydmyghed, før afslutningen kommer, og frels mig.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Himlene priser dig salig, du nådefulde, ugifte brud. Også vi priser dit ubegribelige moderskab, Gudsføderske.
Barmhjertigheds og frelses moder, gå i forbøn for vore sjæles frelse.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Himmelske konge, Trøster, Sandheds Ånd, som er tilstede overalt og fylder alt, de gode tings skat og livets giver.
Kom, træd venligst ind hos os og rens os fra al urenhed, du gode, og frels vore sjæle.

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Ligesom du var sammen med dine disciple, o Frelser, og gav dem fred – kom også og vær sammen med os og giv os din fred. Frels os og red vore sjæle.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Når vi står i dit hellige tempel – regnes vi som stående i himlen.

O Gudsføderske, du er himlens port, åben nådens dør for os.

SÅ SIGES:

KYRIE ELEISON 41 GANGE

HELLIG, HELLIG, HELLIG

FADERVOR

3. Tjeneste:

Alle salmerne fra Natbønnen reciteres.³²

Lukasevangeliet 12,32-46

Frygt ikke, du lille hjord, for jeres fader har besluttet at give jer Riget. Sælg jeres ejendele og giv almisse. Skaf jer punge, som ikke slides op, en uudtømmelig skat i himlene, hvor ingen tyv kommer, og intet møl ødelægger. For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være.

I skal have kjortlen bundet op om lænderne og have lamperne tændt og være som mennesker, der venter på, hvornår deres herre vil bryde op fra brylluppet, så de straks kan lukke op for ham, når han kommer og banker på. Salige de tjenere, som Herren finder vågne, når han kommer! Sandelig siger jeg jer: Han skal binde kjortlen op om sig og lade dem sætte sig til bords og selv komme og sørge for dem. Om han så kommer i den anden eller tredje nattevagt – salige er de, hvis han finder dem vågne. Men det ved I, at vidste husets herre, i hvilken time tyven kommer, så ville han forhindre, at nogen brød ind i hans hus. Også I skal være rede, for Menneskesønnen kommer i den time, I ikke venter det.»

Peter spurgte: »Herre, er det os, du taler om i denne lignelse, eller er det om alle?« Herren svarede: »Hvem er da den tro og kloge forvalter, som af sin herre bliver sat til at give hans tjenestefolk mad i rette tid? Salig den tjener, som hans herre finder i færd med at gøre det, når han kommer! Ja, sandelig siger jeg jer: Han vil sætte ham til at forvalte alt, hvad han ejer. Men hvis den tjener siger som så: Min herre lader vente på sig! og derpå giver sig til at slå karlene og pigerne og at spise og drikke og fylde sig, så skal den tjeners herre komme en dag, han

³² Side 110 f.

*ikke venter, og i en time, han ikke kender, og hugge ham ned
og lade ham dele skæbne med de utro.*
Ære være Gud i evighed.

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

Se med nådige øjne på min svaghed, Herre, for om lidt er mit liv slut, og for mig er der ingen frelse ved mine gerninger.

Derfor beder jeg:

Herre, se med nådige øjne på min svaghed, fornedrelse, ringhed og udlændighed – og red mig.

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Da dommeren er ved at komme, så streng dig an, min sjæl, våg og indse denne frygtelige time. For der er ikke barmhertighed på dommedag til dem, der ikke har vist barmhertighed.

Hav derfor medlidenhed med mig, Frelser, for du alene er menneskekærlig.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Ærede Gudsføderske, døren til det forstandige liv, red dem, som tillidsfuldt har taget deres tilflugt til dig, fra trængslerne. Så kan vi prise dit rene moderskab i alle forhold pga. vore sjæles frelse.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Himmelske konge, Trøster, Sandheds Ånd, som er tilstede overalt og fylder alt, de gode tings skat og livets giver.

Kom, træd venligst ind hos os og rens os fra al urenhed, du gode, og frels vore sjæle.

(Doksa patri) Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden.

Ligesom du var sammen med dine disciple, o Frelser, og gav dem fred – kom også og vær sammen med os og giv os din fred. Frels os og red vore sjæle.

(Kai nyn) Nu og altid og i evighedernes evighed. Amen.

Når vi står i dit hellige tempel – regnes vi som stående i himlen.

O Gudsføderske, du er himlens port, åben nådens dør for os.

SÅ SIGES:

KYRIE ELEISON 41 GANGE

HELLIG, HELLIG, HELLIG

FADERVOR

Lukasevangeliet 2,29-32

*Herre, nu lader du din tjener gå bort med fred efter dit ord.
For mine øjne har set din frelse,
som du har beredt for alle folk:
Et lys til åbenbaring for hedninger
og en herlighed for dit folk Israel.
Ære være Gud i evighed.*

SÅ SIGER DEN BEDENDE:

TROSBEKENDELSEN (SIDE 49)

KYRIE ELEISON 41 GANGE

HELLIG, HELLIG, HELLIG (SIDE 50)

FADERVOR

Følgende absolutionsbøn:³³

Herre og Mester, Jesus Kristus, den levende og evige Guds Søn!

Oplys vor forstand, så vi forstår dit levende ord, og opvæk os af syndens mørke, som er dræbende for sjælen. Gør os værdige til at være oprigtige i al god gerning.

Og lad os på det tidspunkt, hvor du kommer for at dømme

³³ Benyttes ikke af præster

verden, være værdige til at høre den frydefulde stemme sige: »Kom, I som er min Faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt.«³⁴ Ja, Herre, gør det let for os at være uden frygt i den time, uden forfærdelse og uden at falde for dommen. Gengæld os ikke efter vore mange synder.

For du alene er mild, langmodig og nådefuld – ved vor Frue, Gudsfødersken, den hellige Marias forbøn og de hellige herskarers forbøn. Amen.

Bønnen side 51 slutter hver time.

³⁴ Matt. 25,34

Bøn før nadveren

Herre, jeg er ikke værdig til, at du går ind under mit tag, for jeg er et syndigt menneske, men sig kun et ord, så bliver min sjæl helbredt.

Sig til mig: Dine synder er dig forladt.

Jeg er øde og tom for alt godt. Jeg har intet andet end din medfølelse, barmhjertighed og menneskekærlighed. Du steg ned fra din ubegribelige himmelske herlighed til vor fornedrelse og var tilfreds med at fødes i køernes krybbe.

Min hellige Frelser, afvis ikke min elendige og ringe sjæl, som venter dit komme i herlighed.

Du afviste ikke at gå ind i den spedalskes hus for at helbrede ham. Vær da storsindet, min Gud, og gå ind til min sjæl og rens den.

Du forhindrede ikke synderinden i at kysse dine fødder. Så forbyd heller ikke mig at nærme mig dig for at modtage dit hellige legeme og blod.

Men lad min deltagelse i nadveren give

- fællesskab med dig
- tilintetgørelse af alt, hvad der er smudsigt,
- dødelse af verdsligt begær
- udførelse af dine livgivende bud
- helbredelse af min sjæl og mit legeme fra al synd
- modtagelse af dine gaver
- beboelse af din nåde
- nedstigning af din Ånd
- forening med dig og forbliven hos dig,

så jeg kan leve dit hellige navn til ære. Amen.

Bøn efter nadveren

Mit hjerte er fuld af glæde, og min tunge jubler.
Min sjæl ophøjer Herren, og min ånd fryder sig over Gud,
min Frelser.

Jeg kom til dig, Herre, for at du skulle iklæde mig den rene
klædning, som gør det muligt for mig at gå ind til din
bryllupsfest.

Lad min forening med dig idag gælde for altid, så jeg derved
vokser i fast og vedholdende dyd. Og min tro styrkes, og
mit håb bliver stærkere.

Må nadveren blive mig et tegn på frelse, en nådesdragt og den
nye fødsels klædning. Og må den blive til renhed og hellig-
hed for sjælen og legemet, til udsøgt kærlighed, til evig glæ-
de og fryd og til vel modtagelse foran din frygtindgydende
trone.

Jeg overgiver mig til din medfølelse. Gør mig til ét med dig og
før mig efter din vilje.

Lad min forstand, sanser og vilje komme til dig, så du kan vel-
signe dem, og de kan være lydige imod din vilje.

Opliv mit hjerte og opvæk min samvittighed. Spred alle fjæn-
dens skygger og befal stormene at tie. Gå med mig, og min
frygt falder til ro.

Sluk min tørst og tænd din kærligheds flamme i mit hjerte. Se
med medfølelse og mildhed bort fra alle mine mangler.

Bliv hos mig, for dagen er svundet. Ledsag mig, indtil dagen
begynder. For du alene er min lyst og min lykke. Du er den
eneste, Herre, i evighed. Amen.

